

ЗАТВЕРДЖЕНО

рішенням _____ сесії
Миргородської міської ради
восьмого скликання
від _____ 2023 року № _____

ПРАВИЛА **благоустрою територій населених пунктів Миргородської** **міської територіальної громади**

I. Загальні положення

1. Ці Правила установлюють вимоги щодо благоустрою території населених пунктів Миргородської міської територіальної громади.

2. У цих Правилах наведені нижче терміни вживаються в таких значеннях:

2.1. Автомобільна дорога - лінійний комплекс інженерних споруд, призначений для безперервного, безпечного та зручного руху транспортних засобів.

2.2. Автостоянка – спеціально обладнаний відкритий майданчик для постійного або тимчасового зберігання легкових автомобілів та інших мототранспортних засобів.

2.3. Атракціон - пристрій або комбінація пристроїв, які пересувають або спрямовують відвідувача (відвідувачів) заданою траєкторією або в певній зоні з метою розваги, або інші пристрої, використовувані в місцях дозвілля населення для розваги й активного відпочинку.

2.4. Атракціонний комплекс - відкрита територія або закрите приміщення з установленими там атракціонами й обладнанням, що відноситься до них (кабіна оператора, огороження, розподільний щит тощо).

2.5. Балансоутримувач - власник або юридична особа, яка за договором з власником утримує на балансі відповідне майно, а також веде бухгалтерську, статистичну та іншу передбачену законодавством звітність, здійснює розрахунки коштів, необхідних для своєчасного проведення капітального і поточного ремонтів та утримання, а також забезпечує управління цим майном і несе відповідальність за його експлуатацію згідно з законом.

2.6. Безпритульні тварини - домашні тварини, що залишилися без догляду людини або утворили напіввільні угруповання, здатні розмножуватися поза контролем людини.

2.7. Благоустрій населених пунктів - комплекс робіт з інженерного захисту, розчищення, осушення та озеленення території, а також соціально-економічних, організаційно-правових та екологічних заходів з покращання мікроклімату, санітарного очищення, зниження рівня шуму та інше, що здійснюються на території населеного пункту з метою її раціонального використання, належного утримання та охорони, створення умов щодо захисту і відновлення сприятливого для життєдіяльності людини довкілля.

2.8. Будівництво - нове будівництво, реконструкція, реставрація, капітальний ремонт об'єктів будівництва.

2.9. Велосипедна доріжка - доріжка з покриттям поза межами проїзної частини вулиці та/або дороги, розташована окремо чи суміжно з тротуаром або пішохідною доріжкою, що призначена для руху на велосипедах, інвалідних колясках, немоторизованих засобах пересування і позначена дорожнім знаком та горизонтальною розміткою.

2.10. Вертикальне озеленення - елементи озеленення фасадів будівель, паркових споруд, спеціальних ажурних споруд, вертикальних стін та інших об'єктів з використанням деревовидних ліан та інших витких рослин.

2.11. Вивіска чи табличка - елемент на будинку, будівлі або споруді з інформацією про зареєстроване найменування суб'єкта господарювання, знаки для товарів і послуг (включаючи герби, емблеми, комерційне (фірмове) найменування (якщо таке є), що належать такій особі (суб'єкту господарювання), вид її діяльності (якщо це не впливає із зареєстрованого найменування особи), час роботи, що розміщений на зовнішній поверхні будинку, будівлі або споруди не вище першого поверху або на поверсі, де розташовується власне чи надане у користування особі приміщення (крім, випадків, коли суб'єкту господарювання належить на праві власності або користування вся будівля або споруда), біля входу у таке приміщення, який не є рекламою.

2.12. Вигрібна яма (вигріб) - інженерна споруда у вигляді поглиблення в землі, виконана з водотривкого матеріалу, призначена для збирання та зберігання рідких відходів, наземна частина якої обладнана щільно прилягаючою кришкою та решіткою для відокремлення твердих відходів.

2.13. Виробник відходів - фізична або юридична особа, діяльність якої призводить до утворення відходів.

2.14. Відвідувач - особа, яка одержує, замовляє або має намір одержати або замовити для особистих потреб розваги з використанням атракціонів.

2.15. Відходи - будь-які речовини, матеріали і предмети, що утворилися у процесі виробництва чи споживання, а також товари (продукція), що повністю або частково втратили свої споживчі властивості і не мають подальшого використання за місцем їх утворення чи виявлення і від яких їх власник позбувається, має намір або повинен позбутися шляхом утилізації чи видалення.

2.16. Відкритий майданчик для харчування – тимчасова споруда, місце для надання послуг з харчування, який розміщений біля закладу ресторанного господарства, за принципом збільшення кількості посадочних місць закладу, на відкритому повітрі (під тентами, на верандах) або виготовлений з полегшених збірно-розбірних конструкцій з урахуванням основних вимог до споруд, визначених технічним регламентом будівельних виробів, будівель і споруд, та встановлений тимчасово, без улаштування фундаменту, який не є капітальною спорудою.

2.17. Відновна вартість зелених насаджень - це вартість, яка визначає їхню цінність, включаючи витрати на відновлення.

2.18. Власники земельних ділянок - це юридичні та фізичні особи, які мають документ на право власності на земельну ділянку.

2.19. Внутрішня реклама - реклама, що розміщується всередині будинків, споруд, у тому числі в кінотеатрах і театрах під час, до і після демонстрації кінофільмів та вистав, концертів, а також під час спортивних змагань, що проходять у закритих приміщеннях, крім місць торгівлі (у тому числі буфетів, кіосків, яток), де може розміщуватись інформація про товари, що безпосередньо в цих місцях продаються.

2.20. Вплив на довкілля (далі - вплив) - будь-які наслідки планованої діяльності для довкілля, в тому числі наслідки для безпечності життєдіяльності людей та їхнього здоров'я, флори, фауни, біорізноманіття, ґрунту, повітря, води, клімату, ландшафту, природних територій та об'єктів, історичних пам'яток та інших матеріальних об'єктів чи для сукупності цих факторів, а також наслідки для об'єктів культурної спадщини чи соціально-економічних умов, які є результатом зміни цих факторів.

2.21. Вулиця - автомобільна дорога, призначена для руху транспорту і пішоходів, прокладання наземних і підземних інженерних мереж у межах населених пунктів.

2.22. Вулично-дорожня мережа - призначена для руху транспортних засобів і пішоходів мережа вулиць, доріг, внутрішньоквартальні та інші проїзди, тротуари, пішохідні та велосипедні доріжки, набережні, майдани, площі, а також автомобільні стоянки та майданчики для паркування транспортних засобів з інженерними та допоміжними спорудами, технічними засобами організації дорожнього руху.

2.23. Вуличні насадження - озеленена територія вздовж вулиць міст і населених пунктів.

2.30. Газон - певна ділянка однорідної території з штучним дерновим покривом, який створюється посівом і вирощуванням дерноутворювальних трав (переважно багаторічних злаків) або одернуванням.

2.31. Гай - великий елемент садово-паркового пейзажу площею 1,0 - 1,5 га, що складається переважно з однієї деревної породи і проглядається майже наскрізь між деревами.

2.32. Декоративне садівництво - це підгалузь господарства, яка включає: зелене будівництво, утримання зелених насаджень, формування ландшафтів, квіткове оформлення територій, вирощування посадкового та посівного матеріалу, квіткових та декоративних культур та утримання до віку знесення.

2.33. Джерело утворення побутових відходів - об'єкт, на якому утворюються побутові відходи (житловий будинок, підприємство, установа, організація, земельна ділянка).

2.34. Дорожнє покриття - укріплені верхні шари дороги, що сприймають навантаження від транспортних засобів.

2.35. Елементами (частинами) об'єктів благоустрою є:

1) покриття площ, вулиць, доріг, проїздів, алей, бульварів, тротуарів, пішохідних зон і доріжок відповідно до діючих норм;

2) зелені насадження (у тому числі снігозахисні та протиерозійні) уздовж вулиць і доріг, в парках, скверах, на алеях, бульварах, в садах, інших об'єктах благоустрою загального користування, санітарно-захисних зонах, на прибудинкових територіях;

3) будівлі та споруди системи збирання і вивезення відходів;

4) засоби та обладнання зовнішнього освітлення та зовнішньої реклами;

5) технічні засоби регулювання дорожнього руху;

6) будівлі та споруди системи інженерного захисту території;

7) комплекси та об'єкти монументального мистецтва, декоративні фонтани і басейни, штучні паркові водоспади;

8) обладнання (елементи) дитячих, спортивних та інших майданчиків;

9) малі архітектурні форми;

10) інші елементи благоустрою, визначені нормативно-правовими актами.

2.36. Заходи з благоустрою населених пунктів - роботи щодо відновлення, належного утримання та раціонального використання територій, охорони та організації упорядкування об'єктів благоустрою з урахуванням особливостей їх використання.

2.37. Зелене будівництво - комплекс робіт щодо створення нових міських зелених насаджень і реконструкції наявних.

2.38. Зелені насадження - деревна, чагарникова, квіткова та трав'яна рослинність природного і штучного походження на визначеній території населеного пункту.

2.39. Зелені насадження загального користування - зелені насадження, які розташовані на території загальноміських і районних парків, спеціалізованих парків, парків культури та відпочинку; на територіях зоопарків та ботанічних садів, міських садів і садів житлових районів, міжквартальних або при групі житлових будинків; скверів, бульварів, насадження на схилах, набережних, лісопарків, лугопарків, гідропарків і інших, які мають вільний доступ для відпочинку.

2.40. Зелені насадження обмеженого користування - насадження на територіях громадських і житлових будинків, шкіл, дитячих установ, вищих та середніх спеціальних навчальних закладів, профтехучилищ, закладів охорони здоров'я, промислових підприємств і складських зон, санаторіїв, культурно-освітніх і спортивно-оздоровчих установ та інших.

2.41. Зелені насадження спеціального призначення - насадження транспортних магістралей і вулиць; на ділянках санітарно-захисних зон довкола промислових підприємств; виставок, кладовищ і крематоріїв, ліній електропередач високої напруги;

лісомеліоративні, водоохоронні, вітрозахисні, протиерозійні, насадження розсадників, квітникарських господарств, пришляхові насадження в межах населених пунктів.

2.42. Зовнішня реклама - реклама, що розміщується на спеціальних тимчасових і стаціонарних конструкціях - рекламоносіях, розташованих на відкритій місцевості, а також на зовнішніх поверхнях будинків, споруд, на елементах вуличного обладнання, над проїжджою частиною вулиць і доріг.

2.43. Зони охорони пам'ятки (далі - зони охорони) - встановлювані навколо пам'ятки охоронна зона, зона регулювання забудови, зона охоронюваного ландшафту, зона охорони археологічного культурного шару, в межах яких діє спеціальний режим їх використання;

2.44. Зони рекреації водних об'єктів – це земельні ділянки з прилеглим водним простором, призначені для організованого відпочинку населення на прибережних захисних смугах водних об'єктів. Місця масового відпочинку визначаються органами місцевого самоврядування відповідно до наданих їм повноважень щороку перед початком літнього купального сезону.

2.45. Зона санітарної охорони - територія і акваторія, де запроваджується особливий санітарно-епідеміологічний режим з метою запобігання погіршення якості води джерел централізованого господарсько-питного водопостачання, а також з метою забезпечення охорони водопровідних споруд.

Вздовж річок, навколо озер, водосховищ та інших водойм встановлюються водоохоронні зони, в межах яких виділяються земельні ділянки під прибережні захисні смуги. На території водоохоронних зон та у прибережних захисних смугах забороняється: зберігання та застосування пестицидів і добрив; влаштування кладовищ, літніх таборів для худоби, гноєсховищ, скотомогильників, звалищ сміття, полів фільтрації, накопичувачів рідких і твердих відходів виробництва, тощо; скидання неочищених стічних вод; будівництво будь-яких споруд (крім гідротехнічних, гідрометричних та лінійних), у тому числі баз відпочинку, дач, гаражів та стоянок автомобілів; миття та обслуговування транспортних засобів і техніки.

2.46. Інженерні споруди - об'ємні, площинні або лінійні наземні, надземні або підземні будівельні системи, що складаються з несучих та в окремих випадках огорожувальних конструкцій і призначені для виконання виробничих процесів різних видів, розміщення устаткування, матеріалів та виробів, для тимчасового перебування і пересування людей, транспортних засобів, вантажів.

2.47. Історичний ареал населеного місця - частина населеного місця, що зберегла об'єкти культурної спадщини і пов'язані з ними розпланування та форму забудови, які походять з попередніх періодів розвитку, типові для певних культур або періодів розвитку.

2.48. Квітник - ділянка геометричної або довільної форми з посадженими одно-, дво- або багаторічними квітковими рослинами.

2.49. Кладовище - відведена в установленому законом порядку земельна ділянка з облаштованими могилами та/або побудованими крематоріями, колумбаріями чи іншими будівлями та спорудами, призначеними для організації поховання та утримання місць поховань.

2.50. Клумби - квітники правильної геометричної форми у вигляді кола, квадрата, прямокутника, овалу, трикутника тощо.

2.51. Комплексна зелена зона - сукупність міських і приміських насаджень, межі якої наносяться на картографічні матеріали органами архітектури (на генеральні плани, схеми та проекти районного планування), лісгосподарськими органами (на плани лісонасаджень) місцевих органів самоврядування.

2.52. Користувачі земельних ділянок - фізичні чи юридичні особи, які взяли земельну ділянку в довгострокову оренду або користування ними.

2.53. Контейнер для зберігання побутових відходів (контейнер) - металева або пластикова ємність, призначена для збирання та зберігання побутових відходів, виготовлена згідно з вимогами державних стандартів.

2.54. Контейнерний майданчик - спеціально обладнані майданчики для розміщення контейнерів для зберігання побутових відходів із зручними під'їздами для спеціально обладнаних транспортних засобів.

2.55. Ландшафт - природний територіальний комплекс, ділянка земної поверхні, обмежена природними рубежами, у межах якої природні компоненти (рельєф, ґрунт, рослинність, водойми, клімат, тваринний світ), а також штучні або антропогенні (забудова, дороги, сільгоспугіддя тощо), перебувають у взаємодії і пристосовуванні один до одного.

2.56. Лісопарк (буферний парк) - лісовий масив з елементами паркового благоустрою для масового відпочинку населення.

2.57. Лугопарк - відкритий луговий простір з насадженнями і водоймами. Оптимальне співвідношення площ лугів, насаджень, водойм 5 : 2 : 1.

2.58. Мала архітектурна форма - це елемент декоративного чи іншого оснащення об'єкта благоустрою. До малих архітектурних форм належать: альтанки, павільйони, навіси; паркові арки (аркади) і колони (колонади); вуличні вази, вазони і амфори; декоративна та ігрова скульптура; вуличні меблі (лавки, лави, столи); сходи, балюстради; паркові містки; огорожі, ворота, ґрати; інформаційні стенди, дошки, вивіски; інші елементи благоустрою, визначені законодавством.

Малі архітектурні форми - у зеленому господарстві штучні архітектурно-об'ємні елементи садово-паркової композиції: альтанки, бесідки, ротонди, перголи, трельяжі, арки, кіоски, павільйони, палатки, знаки, які об'єднані загальним художнім задумом, що виконують утилітарні та декоративні функції, садово-паркові меблі, обладнання ігрових та господарських майданчиків, декоративні вази, паркові скульптури, урни, питні фонтанчики тощо.

2.59. Міський ліс - лісовий масив або ділянка лісу, розташовані в межах населеного пункту.

2.60. Місце поховання - кладовище, крематорій, колумбарій або інша будівля чи споруда, призначена для організації поховання померлих.

2.61. Могила - місце на кладовищі, у крематорії, колумбарії або в іншій будівлі чи споруді, призначеній для організації поховання померлих, де похована труна з тілом померлого чи урна з прахом.

2.62. Намогильні споруди - пам'ятні споруди, що встановлюються на могилах та увічнюють пам'ять про померлих.

2.63. Насадження спеціального призначення це - озеленені ділянки площею менше 0,02 га, що прилягають до транспортних магістралей у вигляді острівців газонів і квітників без доріжок і місць відпочинку та ураховуються в складі вулиць.

2.64. Норма озеленення - площа озелених територій загального користування, яка припадає на одного жителя.

2.65. Об'єкт благоустрою зеленого господарства - об'єкт благоустрою, на території якого розташовані зелені насадження. До об'єктів благоустрою у сфері зеленого господарства населених пунктів належать: парки, парки культури та відпочинку, парки - пам'ятки садово-паркового мистецтва, гідропарки, лугопарки, лісопарки, буферні парки, районні сади, дендрологічні парки, національні, меморіальні та інші, сквери, міські ліси, зони рекреації, зелені насадження в охоронних та санітарно-захисних зонах, зони особливого використання земель, прибережні зелені насадження, зелені насадження прибудинкової території.

2.66. Об'єкт озеленення - територія, призначена для озеленення, на якій передбачається реконструкція і проведення капітального або поточного ремонтів об'єктів зеленого фонду.

2.67. Об'єкт культурної спадщини - визначне місце, споруда (витвір), комплекс (ансамбль), їхні частини, пов'язані з ними рухомі предмети, а також території чи водні об'єкти (об'єкти підводної культурної та археологічної спадщини), інші природні, природно-антропогенні або створені людиною об'єкти незалежно від стану збереженості, що донесли до нашого часу цінність з археологічного, естетичного, етнологічного, історичного, архітектурного, мистецького, наукового чи художнього погляду і зберегли свою автентичність.

2.68. Обладнання дитячого ігрового майданчика - обладнання, з яким або на якому діти можуть грати в приміщенні або на відкритих майданчиках, індивідуально або групою, на свій розсуд і за правилами.

2.69. Озеленені території - ділянки землі, на яких розміщена рослинність природного чи штучного походження (садово-паркові комплекси та об'єкти зеленого будівництва).

2.70. Озеленення населених місць - комплекс робіт зі створення і використання зелених насаджень у населених пунктах, або інакше, система зелених насаджень населених пунктів.

2.71. Охорона зелених насаджень - система адміністративно-правових, організаційно-господарських, економічних, архітектурно-планувальних і агротехнічних заходів, спрямованих на збереження, відновлення або покращання виконання зеленими насадженнями відповідних функцій.

2.72. Оператор атракціону – це працівник, призначений суб'єктом господарювання і відповідальний за керування атракціоном, якщо атракціон доступний для відвідувачів.

2.73. Пам'ятка культурної спадщини (далі - пам'ятка) - об'єкт культурної спадщини, який занесено до Державного реєстру нерухомих пам'яток України, або об'єкт культурної спадщини, який взято на державний облік відповідно до законодавства, що діяло до набрання чинності цим Законом, до вирішення питання про включення (невключення) об'єкта культурної спадщини до Державного реєстру нерухомих пам'яток України.

2.74. Парк - самостійний архітектурно-організаційний комплекс площею понад 2 га, який виконує санітарно-гігієнічні функції та призначений для короткочасного відпочинку населення. Залежно від характеру і призначення вони діляться на парки культури і відпочинку, районні, спортивні, дитячі, дендрологічні, історичні, національні, меморіальні, етнографічні парки-музеї, історичні, виставкові, зоологічні, аерофітотерапії тощо.

2.75. Паспортизація об'єктів благоустрою - складання технічних паспортів об'єктів благоустрою за результатами їх інвентаризації.

2.76. Паспорт прив'язки ТС - комплект документів, у яких визначено місце встановлення ТС та благоустрій прилеглої території на топографо-геодезичній основі М1:500, інженерне забезпечення, зовнішній архітектурний вигляд ТС та напрям підприємницької діяльності.

2.77. Пересувна ТС - споруда, яка не має закритого приміщення для тимчасового перебування людей, у якій може бути розміщене торговельне обладнання, низькотемпературний прилавок, лоток, ємність, торговельний автомат, інші пристрої для сезонної роздрібною торгівлі та іншої підприємницької діяльності.

2.78. Планована діяльність - планована господарська діяльність, що включає будівництво, реконструкцію, технічне переоснащення, розширення, перепрофілювання, ліквідацію (демонтаж) об'єктів, інше втручання в природне середовище; планована діяльність не включає реконструкцію, технічне переоснащення, капітальний ремонт, розширення, перепрофілювання об'єктів, інші втручання в природне середовище, які не справляють значного впливу на довкілля відповідно до критеріїв, затверджених Кабінетом Міністрів України.

2.79. Планово-подвірна система збирання побутових відходів - система, за якою зібрані в контейнери побутові відходи перевозять на об'єкти поводження з відходами для їх подальшого оброблення (перероблення), утилізації, знешкодження чи захоронення.

2.80. Планово-поквартирна система збирання побутових відходів - система, яка не передбачає наявності контейнерів, а споживач самостійно завантажує побутові відходи у сміттєвоз, що прибуває за графіком.

2.81. Планово-регулярна система санітарного очищення - система санітарного очищення, що передбачає регулярне (за графіком) перевезення побутових відходів з населених місць до місць їх оброблення (перероблення), утилізації, видалення, знешкодження чи захоронення у терміни, визначені у Санітарних нормах

2.82. Помиї - рідкі відходи, що утворюються під час прання, умивання, миття посуду та прибирання приміщень, приготування їжі та можуть містити залишки твердих відходів (поліетилен, папір, ганчір'я тощо).

2.83. Пошкодження зелених насаджень - надання шкоди кореневій системі, стовбуру, кроні, гілкам деревно-чагарникових порід, а також газонам, квітникам, але яка не припинила їх росту.

2.84. Побутові відходи - відходи, що утворюються в процесі життя і діяльності людини в житлових та нежитлових будинках (тверді, великогабаритні, ремонтні, рідкі, крім відходів, пов'язаних з виробничою діяльністю підприємств) і не використовуються за місцем їх накопичення.

2.85. Поводження з відходами - дії, спрямовані на запобігання утворенню відходів, їх збирання, перевезення, сортування, зберігання, оброблення, перероблення, утилізацію, видалення, знешкодження і захоронення, включаючи контроль за цими операціями та нагляд за місцями видалення.

2.86. Послуги з вивезення побутових відходів - збирання, зберігання та перевезення побутових відходів, що здійснюються у населеному пункті згідно з правилами благоустрою, затвердженими органом місцевого самоврядування.

2.87. Послуги з поводження з побутовими відходами - послуги з вивезення, перероблення та захоронення побутових відходів, що надаються в населеному пункті згідно з правилами благоустрою території населеного пункту, розробленими з урахуванням схеми санітарного очищення населеного пункту та затвердженими органом місцевого самоврядування.

2.88. Прибудинкові території - територія навколо будинку, визначена на підставі відповідної містобудівної та земельпорядної документації, у межах земельної ділянки, на якій розташовані будинок і належні до нього будівлі та споруди, що необхідна для обслуговування будинку та задоволення житлових, соціальних і побутових потреб власників (співвласників та наймачів (орендарів) квартир, а також нежитлових приміщень, розташованих у багатоквартирному будинку.

2.89. Прибирання об'єктів благоустрою - захід санітарного очищення, що передбачає регулярне збирання та перевезення в установлені місця побутових відходів, видалення вуличного змету, листя, гілля, снігу, льоду тощо.

2.90. Прилегла територія - територія, яка межує із об'єктом благоустрою (його частиною) або спорудою (тимчасовою спорудою), не менше 20 метрів від межі земельної ділянки та до проїжджої частини вулиці. Сюди входять двори, тротуари, майданчики, покриття проїжджої частини та інше.

2.91. Приміська зелена зона - територія за межами міської зони, зайнята лісами, лісопарками та іншими озеленими територіями, яка виконує захисні і санітарно-гігієнічні функції і є місцями відпочинку населення.

2.92. Присадибна ділянка - земельна ділянка (обмежена, забезпечена виїздом на вулицю, провулок тощо), на якій розміщені житловий будинок, господарські будівлі та споруди, сад, город тощо.

2.93. Рабатки - квітники у вигляді вузької смуги завширшки 0,6 - 3 м, які влаштовують уздовж доріжок і фасадів будинків, навколо пам'ятників, партерів тощо.

2.94. Рекреаційна зона - спеціально виділена генеральним планом і організована територія в місті і зеленій зоні, призначена для відпочинку населення.

2.95. Рекламоносій - спеціальна тимчасова або розташована на відкритій місцевості стаціонарна конструкція, на якій розміщується зовнішня реклама.

2.96. Роздільне збирання побутових відходів - збирання побутових відходів за окремими компонентами, включаючи сортування побутових відходів, з метою подальшого перероблення та утилізації.

2.97. Сади - упорядковані масиви зелених насаджень площею від 2 до 6 га, призначені для короткочасного відпочинку населення. За характером використання можуть бути: міські сади, сади біля видовищних споруд, сади житлових районів і мікрорайонів, міжквартальні сади та інші.

2.98. Санітарно-захисна зона - озеленена територія спеціального призначення, яка розділяє (відокремлює) сельбищну частину міста від промислових підприємств.

2.99. Санітарне очищення територій населених місць (санітарне очищення) - комплекс планувальних, організаційних, санітарно-технічних та господарських заходів щодо збирання, зберігання, перевезення, оброблення (перероблення), утилізації, видалення, знешкодження і захоронення побутових відходів, включаючи небезпечні відходи у їх складі, що утворилися в населених місцях, а також прибирання об'єктів благоустрою з метою запобігання шкідливому впливу факторів середовища життєдіяльності на життя і здоров'я людини та майбутніх поколінь.

2.100. Сквер - упорядкована й озеленена ділянка площею від 0,02 га до 2,0 га, яка є елементом архітектурно-художнього оформлення населених місць, призначена для короткочасного відпочинку населення.

2.101. Стаціонарна ТС - споруда, яка має закрите приміщення для тимчасового перебування людей і по зовнішньому контуру площу до 30 м².

2.102. Схема санітарного очищення - документ, у якому містяться графічні та текстові матеріали щодо черговості здійснення заходів та обсягів робіт з санітарного очищення, систем і методів збирання, зберігання, перевезення, оброблення (перероблення), утилізації, видалення, знешкодження і захоронення побутових відходів, включаючи небезпечні відходи у їх складі, необхідної кількості сміттевозів, механізмів, устаткування та інвентарю, доцільності проектування, будівництва, реконструкції чи розширення об'єктів поводження з відходами, їх основні параметри і розміщення, орієнтовані капіталовкладення на будівництво і придбання технічних засобів.

2.103. Схема розміщення ТС - графічні матеріали, виконані на топографо-геодезичній основі М 1 : 500 суб'єктом господарювання, який має у своєму складі архітектора, що має кваліфікаційний сертифікат, або архітектором, який має відповідний кваліфікаційний сертифікат, які відображають розміщення ТС із прив'язкою до місцевості (будівлі, споруди, інженерні мережі тощо), планувальними обмеженнями та зазначенням заходів щодо благоустрою та озеленення прилеглої території (розташування квітників, під'їздів, урн, влаштування дорожнього покриття або мощення фігурними елементами тощо).

2.104. Територія - сукупність земельних ділянок, які використовуються для розміщення об'єктів благоустрою населених пунктів: парків, скверів, бульварів, вулиць, провулків, узвозів, проїздів, шляхів, площ, майданів, набережних, прибудинкових територій, пляжів, кладовищ, рекреаційних, оздоровчих, навчальних, спортивних, історико-культурних об'єктів, об'єктів промисловості, комунально-складських та інших об'єктів у межах населеного пункту.

2.105. Території загального користування: парки (гідропарки, лугопарки, лісопарки, парки культури та відпочинку, парки-пам'ятки садово-паркового мистецтва, спортивні, дитячі, історичні, національні, меморіальні та інші), рекреаційні зони, сади, сквери та майданчики; пам'ятки культурної та історичної спадщини; майдани, площі, бульвари, проспекти; вулиці, дороги, провулки, узвози, проїзди, пішохідні та велосипедні доріжки, майданчики для паркування транспортних засобів; пляжі; місця поховань; інші території загального користування.

2.106. Технічна інвентаризація об'єктів благоустрою - сукупність заходів з обстеження, спрямованих на підтвердження наявності об'єктів нерухомого майна, елементів благоустрою та оцінку їх технічного стану, а також наявності інженерних мереж на об'єкті благоустрою.

2.107. Технічні засоби - спеціальні технічні засоби, призначені для організації та регулювання дорожнього руху (дорожні знаки, інформаційні табло, дорожня розмітка, сигнальні стовпчики, транспортні та пішохідні огороження різних типів, світлофорне обладнання тощо).

2.108. Технічний стан атракціону - сукупність підданих зміні в процесі виробництва або експлуатації значень параметрів атракціону, установлених проектною документацією на цей пристрій. Видами технічного стану є справність, працездатність, несправність, непрацездатність.

2.109. Тимчасова споруда торговельного, побутового, соціально-культурного чи іншого призначення для здійснення підприємницької діяльності (далі - ТС) - одноповерхова споруда, що виготовляється з полегшених конструкцій з урахуванням основних вимог до споруд, визначених технічним регламентом будівельних виробів, будівель і споруд, і встановлюється тимчасово, без улаштування фундаменту.

2.110. Управитель - особа, яка за договором з власником чи балансоутримувачем здійснює управління будинком, спорудою, житловим комплексом або комплексом будинків і споруд (далі - управління будинком) і забезпечує його належну експлуатацію відповідно до закону та умов договору.

2.111. Урочище - природно-територіальний комплекс, який складається із закономірного просторового поєднання (системи фацій). Урочища найчастіше формуються на основі певних форм рельєфу - випуклої чи ввігнутої, але єдиної за генезисом і віком. Вони розташовані на одному рівному субстраті. Прикладом урочища може слугувати моренний горб або верховий болотний масив. Це може бути будь-яка частина місцевості, не подібна на іншу, наприклад, ліс серед поля.

2.112. Утримання в належному стані території - використання її за призначенням відповідно до генерального плану населеного пункту, іншої містобудівної документації, правил благоустрою території населеного пункту, а також санітарне очищення території, її озеленення, збереження та відновлення об'єктів благоустрою.

2.113. Утримання будинків і прибудинкових територій - господарська діяльність, спрямована на задоволення потреби фізичної чи юридичної особи щодо забезпечення експлуатації та/або ремонту жилих та нежилых приміщень, будинків і споруд, комплексів будинків і споруд, а також утримання прилеглої до них (прибудинкової) території відповідно до вимог нормативів, норм, стандартів, порядків і правил згідно із законодавством.

2.114. Утримання вулично-дорожньої мережі у зимовий період - комплекс заходів щодо забезпечення безпечного та безперебійного руху на вулицях, дорогах, місцевих проїздах, тротуарах у зимовий період, що включає захист вулично-дорожньої мережі від сніжних заметів, боротьбу з ожеледицею та очищення від снігу.

2.115. Утримання зелених насаджень - дотримання режиму їх використання з проведенням агротехнічних заходів, що сприяють нормальному росту.

2.116. Утримання захисних споруд - комплекс заходів організаційного, матеріально-технічного, інженерного, фінансового та іншого характеру, що спрямовані на забезпечення готовності захисних споруд до використання за призначенням.

2.117. Червоні лінії - визначені в містобудівній документації щодо пунктів геодезичної мережі межі існуючих та запроектованих вулиць, доріг, майданів, які розділяють території забудови та території іншого призначення

інші терміни живаються у значеннях, наведених у Податковому кодексі України, Законах України «Про благоустрій населених пунктів», «Про регулювання містобудівної

діяльності», «Про охорону культурної спадщини», «Про місцеве самоврядування в Україні», «Про органи самоорганізації населення».

3. Фінансування заходів із благоустрою населеного пункту здійснюється відповідно до статті 36 Закону України "Про благоустрій населених пунктів".

Участь громадян у фінансуванні заходів із благоустрою населеного пункту здійснюється відповідно до статті 37 Закону України "Про благоустрій населених пунктів". Громадяни можуть на добровільних засадах здійснювати фінансування заходів з благоустрою території населеного пункту, мікрорайону, кварталу, вулиці або прибудинкової території за місцем проживання.

4. Громадяни та юридичні особи є відповідальними за порушення цих Типових правил та правил благоустрою територій населених пунктів згідно з вимогами законодавства України.

II. Порядок здійснення благоустрою та утримання територій об'єктів благоустрою

1. Благоустрій територій здійснюється з урахуванням особливостей територій населених пунктів Миргородської міської територіальної громади, а саме: м. Миргород, с.Бієве, с.Білики, с.Верховина, с.Веселе, с.Вовнянка, с.Гаркушинці, с.Глибоке, с.Деркачі, с.Дібрівка, с.Довгалівка, с.Ємці, с.Єрки, с.Зубівка, с.Кибинці, с.Котлярі, с.Кузьменки, с.Лещенки, с.Любівщина, с.Малинівка, с.Малі Сорочинці, с.Мальці, с.Марченки, с.Милашенкове, с.Носенки, с.Осове, с.Петрівці, с.Показове, с.Рибальське, с.Руда, с.Слобідка, с.Стовбине, с.Трудолюб, с.Хомутець, с.Шахворостівка, с.Шпакове, с.Ярмаки, відповідно до вимог законодавства та нормативно-технічних документів.

Проектування та будівництво об'єктів будівництва на об'єктах благоустрою здійснюється відповідно до вимог законодавства у сфері містобудівної діяльності, Закону України "Про оцінку впливу на довкілля", а також ДБН Б.2.2-5:2011 "Планування та забудова міст, селищ і функціональних територій. Благоустрій територій".

Оцінка впливу на довкілля здійснюється з дотриманням вимог законодавства про охорону навколишнього природного середовища, з урахуванням стану довкілля в місці, де планується провадити плановану діяльність, екологічних ризиків і прогнозів, перспектив соціально-економічного розвитку регіону, потужності та видів сукупного впливу (прямого та опосередкованого) на довкілля, у тому числі з урахуванням впливу наявних об'єктів, планованої діяльності та об'єктів, щодо яких отримано рішення про провадження планованої діяльності або розглядається питання про прийняття таких рішень.

Суб'єктами оцінки впливу на довкілля є суб'єкти господарювання, органи державної влади, органи місцевого самоврядування, які є замовниками планованої діяльності і для даних цілей прирівнюються до суб'єктів господарювання (далі - суб'єкт господарювання), уповноважений центральний орган, уповноважені територіальні органи, інші органи виконавчої влади, Верховна Рада Автономної Республіки Крим, Рада міністрів Автономної Республіки Крим, органи місцевого самоврядування, громадськість.

У процесі оцінки впливу на довкілля забезпечується своєчасне, адекватне та ефективне інформування громадськості.

2. Утримання об'єктів благоустрою здійснюється відповідно до статті 15 Закону України "Про благоустрій населених пунктів" та Порядку проведення ремонту та утримання об'єктів благоустрою населених пунктів, затвердженого наказом Державного комітету України з питань житлово-комунального господарства від 23 вересня 2003 року N 154, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 12 лютого 2004 року за N 189/8788.

Органи державної влади та органи місцевого самоврядування можуть утворювати підприємства для утримання об'єктів благоустрою державної та комунальної власності. У разі відсутності таких підприємств органи державної влади та органи місцевого самоврядування в межах своїх повноважень визначають на конкурсних засадах відповідно до закону балансоутримувачів таких об'єктів.

Балансоутримувача, що здійснюватиме утримання і ремонт об'єкта благоустрою, який перебуває у приватній власності, визначає власник такого об'єкта благоустрою.

Підприємство та балансоутримувач забезпечують належне утримання і своєчасний ремонт об'єкта благоустрою власними силами або можуть на конкурсних засадах залучати для цього інші підприємства, установи та організації.

Миргородська міська рада за поданням підприємства чи балансоутримувача щорічно затверджує заходи з утримання та ремонту об'єкта благоустрою комунальної власності на наступний рік та передбачає кошти на виконання цих заходів. Орган державної влади та орган місцевого самоврядування, підприємство та балансоутримувач несуть відповідальність за виконання затверджених заходів у повному обсязі.

На території об'єктів відповідно до містобудівної документації можуть бути розташовані будівлі та споруди торговельного, соціально-культурного, спортивного та іншого призначення. Власники цих будівель та споруд зобов'язані забезпечити належне утримання наданої їм земельної ділянки, а також на умовах договору, укладеного з балансоутримувачем, забезпечувати належне утримання закріпленої за ними прилеглої території або брати пайову участь в утриманні об'єкта (відповідно межам визначеним в Додатку 1).

Типовий договір щодо пайової участі в утриманні об'єкта благоустрою затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері житлово-комунального господарства.

Власники об'єктів благоустрою забезпечують освітлення цих об'єктів відповідно до вимог норм і правил.

Забезпечення утримання, належного функціонування та збереження освітлювальних приладів на території об'єктів благоустрою, впровадження енергозберігаючих технологій та обладнання здійснюються балансоутримувачами цих об'єктів благоустрою.

2.1. Власник об'єкта благоустрою щодо об'єктів приватної власності, орган державної влади та орган місцевого самоврядування щодо об'єктів благоустрою державної та комунальної власності відповідно до законодавства забезпечує встановлення на об'єкті благоустрою громадських вбиралень.

Громадські вбиральні в місті слід облаштовувати згідно вимог п. 9.3 ДБН Б.2.2-5:2011 «Благоустрій територій» [9].

Громадські вбиральні треба влаштовувати в місцях масового зосередження людей саме в таких місцях:

- на площах, транспортних магістралях, вулицях з інтенсивним пішохідним рухом;
- на площах біля вокзалів, залізничних станцій, авто- та річкових вокзалів, автостанцій та аеровокзалів;
- у місцях проведення масових заходів;
- у зонах розміщення і на території ярмарків, крупних об'єктів торгівлі та послуг, об'єктів громадського харчування, об'єктів культурно-розважального та спортивного призначення;
- на території об'єктів рекреації: у садах, парках, лісопарках, на бульварах завширшки більше ніж 25 м;
- на АЗС, стоянках автомобілів більше ніж 25 місць, багатоповерхових і відкритих автостоянках;
- на спеціально обладнаних майданчиках для паркування транспортних засобів;
- на територіях, прилеглих до зовнішніх магістральних доріг;

- на підприємствах торгівлі потужністю більше ніж 15 торговельних місць;
- у зонах масового відпочинку, на стадіонах, пляжах;
- біля кінотеатрів, виставок.

Громадські вбиральні розміщують як окремо розташовані самостійні об'єкти і як вбудовані (прибудовані) до громадських будівель або споруд. Розміщувати громадські вбиральні в житлових, шкільних, дитячих дошкільних, лікувально-профілактичних і санітарно-епідеміологічних установах, а також прибудовувати до дитячих, навчальних, лікувальних об'єктів, об'єктів громадського харчування, продуктових магазинів заборонено (ДБН Б.2.2-5-2011 Благоустрій території).

Місця розташування громадських вбиральень треба позначати відповідними покажчиками. Покажчики розташовують у місцях інтенсивного пішохідного руху та мають бути освітленими.

Тарифи на послуги з користування громадськими вбиральнями встановлюються органами місцевого самоврядування відповідно до порядку формування цих тарифів, затвердженого Кабінетом Міністрів України.

2.2. На об'єктах благоустрою забороняється:

- 1) виконувати роботи без дозволу в разі, якщо обов'язковість його отримання передбачена законом;
- 2) самовільно влаштовувати городи, створювати, пошкоджувати або знищувати газони, самовільно висаджувати та знищувати дерева, кущі тощо;
- 3) вивозити і звалювати в не відведених для цього місцях відходи, траву, гілки, деревину, листя, сніг;
- 4) складувати будівельні матеріали, конструкції, обладнання за межами будівельних майданчиків;
- 5) самовільно встановлювати об'єкти зовнішньої реклами, торговельні лотки, павільйони, кіоски тощо;
- 6) встановлювати технічні засоби регулювання дорожнього руху без погодження з відповідними органами Національної поліції;
- 7) влаштовувати стоянки суден, катерів, інших моторних плавучих засобів у межах територій пляжів;
- 8) випасати худобу, вигулювати та дресирувати тварин у не відведених для цього місцях;
- 9) здійснювати ремонт, обслуговування та миття транспортних засобів, машин, механізмів у не відведених для цього місцях (крім випадків проведення негайного ремонту при аварійній зупинці).

3. Благоустрій та утримання у належному стані парків, рекреаційних зон, садів, скверів і розташованих на їхніх територіях майданчиків для дозвілля здійснюється з дотриманням вимог Законів України "Про благоустрій населених пунктів", "Про охорону навколишнього природного середовища", "Про оцінку впливу на довкілля", а також:

Правил утримання зелених насаджень у населених пунктах України, затверджених наказом Міністерства будівництва, архітектури та житлово-комунального господарства України від 10 квітня 2006 року N 105, зареєстрованих у Міністерстві юстиції України 27 липня 2006 року за N 880/12754;

Правил будови і безпечної експлуатації атракціонної техніки, затверджених наказом Міністерства України з питань надзвичайних ситуацій та у справах захисту населення від наслідків Чорнобильської катастрофи від 01 березня 2006 року N 110, зареєстрованих у Міністерстві юстиції України 07 квітня 2006 року за N 405/12279;

Правил пожежної безпеки в Україні, затверджених наказом Міністерства внутрішніх справ України від 30 грудня 2014 року N 1417, зареєстрованих у Міністерстві юстиції України 05 березня 2015 року за N 252/26697;

Державних санітарних норм та правил утримання територій населених місць, затверджених наказом Міністерства охорони здоров'я України від 17 березня 2011 року N 145, зареєстрованих у Міністерстві юстиції України 05 квітня 2011 року за N 457/19195; ДБН А.2.3-5:2018 "Вулиці та дороги населених пунктів"; інших нормативно-правових актів та нормативно-технічних документів.

Інвентаризація зелених насаджень на території населених пунктів проводиться відповідно до Інструкції з інвентаризації зелених насаджень у населених пунктах України, затвердженої наказом Державного комітету будівництва, архітектури та житлової політики України від 24 грудня 2001 року № 226, зареєстрованої у Міністерстві юстиції України 25 лютого 2002 року за № 182/6470. Дані інвентаризації долучаються до інвентаризаційної справи.

Благоустрій та утримання парків (гідропарків, лісопарків, лугопарків, парків культури і відпочинку, парків - пам'яток садово-паркового мистецтва, спортивних, дитячих, меморіальних та інших (далі - парків), рекреаційних зон, садів, скверів і майданчиків здійснюється відповідно до планів, розроблених балансоутримувачем чи підприємством, що здійснює утримання об'єктів благоустрою, та затверджених відповідним органом державної влади чи органом місцевого самоврядування, а об'єкта, який перебуває у приватній власності, - його власником.

Благоустрій та утримання парків, що належать до територій та об'єктів природно-заповідного фонду, здійснюється відповідно до вимог Закону України "Про природно-заповідний фонд України".

3.1. Громадяни України зобов'язані:

- 1) берегти природу, охороняти, раціонально використовувати її багатства відповідно до вимог законодавства про охорону навколишнього природного середовища;
- 2) здійснювати діяльність з додержанням вимог екологічної безпеки, інших екологічних нормативів та лімітів використання природних ресурсів;
- 3) не порушувати екологічні права і законні інтереси інших суб'єктів;
- 4) утримувати в належному стані об'єкти благоустрою (їх частини), що перебувають у їх власності або користуванні, а також визначену правилами благоустрою території населеного пункту прилеглу до цих об'єктів територію;
- 5) дотримуватися правил благоустрою території населених пунктів;
- 6) не порушувати права і законні інтереси інших суб'єктів благоустрою населених пунктів;
- 7) допускати на об'єкти благоустрою, що перебувають у їх власності або користуванні, аварійно-рятувальні та інші служби для здійснення заходів щодо запобігання і ліквідації наслідків надзвичайних ситуацій техногенного та природного характеру.
- 8) вносити штрафи за екологічні правопорушення;
- 9) компенсувати шкоду, заподіяну забрудненням та іншим негативним впливом на навколишнє природне середовище;
- 10) укладати договори на вивезення побутових відходів.

Громадяни України зобов'язані виконувати й інші обов'язки у галузі охорони навколишнього природного середовища відповідно до законів України.

3.2. Підприємства, установи та організації у сфері благоустрою населених пунктів зобов'язані:

- 1) утримувати в належному стані об'єкти благоустрою (їх частини), що перебувають у їх власності або користуванні, а також визначену правилами благоустрою території населеного пункту прилеглу до цих об'єктів територію;
- 2) утримувати в належному стані закріплені за ними на умовах договору з балансоутримувачем об'єкти благоустрою (їх частини);

3) усувати на закріплених за ними об'єктах благоустрою (їх частинах) за власний рахунок та в установлені строки пошкодження інженерних мереж або наслідки аварій, що сталися з їх вини;

4) усувати на закріплених за ними об'єктах благоустрою (їх частинах) наслідки надзвичайних ситуацій техногенного та природного характеру в установленому порядку;

5) проводити згідно з планами, затвердженими органами державної влади, органами місцевого самоврядування, інвентаризацію та паспортизацію закріплених за ними об'єктів благоустрою (їх частин), що здійснюються у порядку, затвердженому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері житлово-комунального господарства;

6) у процесі утримання об'єктів благоустрою (їх частин) дотримуватися відповідних технологій щодо їх експлуатації та ремонту, регулярно здійснювати заходи щодо запобігання передчасному зносу об'єктів, забезпечення умов функціонування та утримання їх у чистоті й належному стані;

7) відшкодовувати збитки та іншу шкоду, завдану ними внаслідок порушення законодавства з питань благоустрою та охорони навколишнього природного середовища, в порядку та розмірах, установлених законодавством України;

8) допускати на об'єкти благоустрою, що перебувають у їх власності або користуванні, аварійно-рятувальні та інші служби для здійснення заходів щодо запобігання і ліквідації наслідків надзвичайних ситуацій техногенного та природного характеру.

Збитки, завдані об'єкту благоустрою в результаті порушення законодавства з питань благоустрою населених пунктів, підлягають відшкодуванню в установленому порядку.

Оцінка завданих збитків проводиться балансоутримувачем у разі:

1) протиправного пошкодження чи знищення елементів благоустрою;

2) пошкодження чи знищення елементів благоустрою при (ліквідації аварій на інженерних мережах та інших елементах благоустрою; здійсненні ремонту інженерних мереж; видаленні аварійних сухостійних дерев та чагарників; прокладанні нових інженерних мереж; виконанні інших суспільно необхідних робіт).

3.3. Використання природних ресурсів громадянами, підприємствами, установами та організаціями здійснюється з дотриманням обов'язкових екологічних вимог:

1) раціонального і економного використання природних ресурсів на основі широкого застосування новітніх технологій;

2) здійснення заходів щодо запобігання псуванню, забрудненню, виснаженню природних ресурсів, негативному впливу на стан навколишнього природного середовища;

3) здійснення заходів щодо відтворення відновлюваних природних ресурсів;

4) застосування біологічних, хімічних та інших методів поліпшення якості природних ресурсів, які забезпечують охорону навколишнього природного середовища і безпеку здоров'я населення;

5) збереження територій та об'єктів природно-заповідного фонду, а також інших територій, що підлягають особливій охороні;

6) здійснення господарської та іншої діяльності без порушення екологічних прав інших осіб;

7) здійснення заходів щодо збереження і невиснажливого використання біологічного різноманіття під час провадження діяльності, пов'язаної з поводженням з генетично модифікованими організмами.

У випадках пошкодження чи знищення елементів благоустрою, винна юридична чи фізична особа усуває пошкодження (відновлює елементи благоустрою) власними силами або за домовленістю з балансоутримувачем перераховує на його рахунок суму відновної вартості.

Порядок визначення відновної вартості об'єктів благоустрою затверджується Кабінетом Міністрів України.

Розмір відшкодування збитків, завданих об'єкту благоустрою, визначається балансоутримувачем за методикою визначення відновної вартості об'єктів благоустрою, затвердженою центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері житлово-комунального господарства.

У разі якщо пошкодження чи знищення елементів благоустрою здійснюється балансоутримувачем у ході усунення аварії на власних інженерних мережах чи власних об'єктах або якщо особу, яка пошкодила чи знищила елементи благоустрою, не виявлено, відновлювальні роботи проводяться за рахунок власника об'єкта благоустрою.

Організація розвитку та утримання зелених зон населених пунктів Законом України "Про благоустрій населених пунктів" покладається на органи місцевого самоврядування.

3.4. Відповідальними за збереження зелених насаджень і належний догляд за ними є:

- на об'єктах благоустрою державної чи комунальної власності - балансоутримувачі цих об'єктів;
- на територіях установ, підприємств, організацій та прилеглих територіях - установи, організації, підприємства;
- на територіях земельних ділянок, які відведені під будівництво, - забудовники чи власники цих територій;
- на безхазяйних територіях, пустирях - місцеві органи самоврядування;
- на приватних садибах і прилеглих ділянках - їх власники або користувачі.

Догляд за зеленими насадженнями на вулицях, площах, бульварах, майданах повинен проводитися спеціалізованими підприємствами, організаціями зеленого господарства, які укомплектовані спеціальною технікою та механізмами, кваліфікованими спеціалістами, на умовах договору з балансоутримувачем.

Елементи благоустрою входять до складу об'єктів благоустрою, за винятком меморіальних комплексів та об'єктів монументального мистецтва, фонтанів.

Загальноміські інженерні мережі водопостачання, водовідведення, кабельні електромережі, телефонізації та інші, які проходять через територію об'єкта благоустрою, не входять до його складу і перебувають на балансі та обслуговуванні відповідних підприємств, організацій.

3.5. Балансоутримувач об'єкта благоустрою зеленого господарства має право:

- брати участь у розробленні планів соціально-економічного розвитку населених пунктів;
- брати участь в обговоренні проектів законодавчих та інших нормативно-правових актів з питань озеленення населених пунктів;
- залучати на договірних засадах підприємства і організації незалежно від форм власності до виконання окремих робіт на об'єктах зеленого господарства, у тому числі проведення інвентаризації;
- звертатись з позовом до суду на відшкодування збитків, заподіяних унаслідок пошкодження об'єктів зеленого господарства.

3.6. Балансоутримувачі об'єкта зобов'язані:

- утримувати в належному санітарно-технічному стані об'єкт благоустрою (виконання заходів, затверджених місцевими органами самоврядування);
- не допускати внесення змін в архітектурно-планувальне рішення, зокрема фарбування монументів, пам'ятників, скульптур без погодження з відповідними органами;
- дотримуватись технологій догляду, експлуатації та ремонту, регулярно проводити заходи щодо запобігання передчасному зносові об'єктів;

- усувати пошкодження інженерних мереж, які обслуговують даний об'єкт, наслідки аварій, стихійного лиха;
- проводити інвентаризацію та паспортизацію об'єктів благоустрою відповідно до планів та в межах виділених органами місцевого самоврядування коштів;
- брати участь у роботі комісій з прийняття в експлуатацію нових реконструйованих та капітально відремонтованих об'єктів;
- брати участь у роботі комісій з обстеження зелених насаджень з метою їх знесення;
- розробляти перспективні та пріоритетні напрями розвитку об'єктів благоустрою зеленого господарства;
- контролювати дотримання технології виконання робіт, правил охорони зелених насаджень підрядними організаціями на об'єктах благоустрою;
- готувати зведені звіти з питань розвитку та утримання об'єктів благоустрою та надавати їх місцевим органам самоврядування;
- визначати обсяги збитків, заподіяних внаслідок пошкодження об'єктів благоустрою зеленого господарства.

Охороні та відновленню підлягають усі зелені насадження в межах населених пунктів під час проведення будь-якої діяльності, крім зелених насаджень, які висаджені або вирости самосівом в охоронних зонах повітряних і кабельних ліній, трансформаторних підстанцій, розподільчих пунктів і підприємств та своєчасно видалені. У разі несвоєчасного видалення насаджень в охоронних зонах, коли дерева біля кореневої шийки досягли діаметра 5 см і більше, їх відновна вартість стягується в установленому порядку.

Охорона, утримання та відновлення зелених насаджень на об'єктах благоустрою, а також видалення дерев, які вирости самосівом, здійснюються за рахунок державного або місцевих бюджетів залежно від підпорядкування об'єкта благоустрою, а на земельних ділянках, переданих у постійне користування або в оренду, - за рахунок їх власників або орендарів відповідно до нормативів, затверджених у встановленому порядку.

Містобудівна діяльність у населених пунктах проводиться з дотриманням вимог охорони зелених насаджень.

Господарська та інша діяльність проводиться з урахуванням коштів, необхідних для охорони, утримання та відновлення зелених насаджень і міських лісів. Кошти передбачають: місцеві органи самоврядування на утримання об'єктів зеленого господарства комунальної форми власності, підприємства, організації, установи на утримання зелених насаджень на територіях, які їм належать на правах власності, довгострокової оренди, власники чи користувачі земельних ділянок, на яких розташовані зелені насадження.

Під час проведення будь-яких робіт на земельній ділянці, на якій залишились зелені насадження, забудовник:

- огорожує дерева на території будівництва;
- у процесі виконання робіт щодо будівництва доріг, тротуарів, асфальтування дворів тощо залишає місця (лунки) для посадки дерев, а також утворює лунки довкола наявних дерев;
- копає канави глибше 1 м для прокладання підземних інженерних мереж і фундаментів на віддалі не менше 2 м від дерева та 1,5 м від чагарника;
- не допускає засипання ґрунтом чагарників та стовбури дерев;
- зберігає верхній родючий шар ґрунту на всій території забудови, організовує його зняття, складування та залишає для подальшого використання чи передачі спеціалізованому підприємству, визначеному місцевим органом влади для використання під час створення зелених насаджень;
- не допускає складування будівельних матеріалів, стоянки машин і механізмів на відстані не менше 2,5 м від дерева і 1,5 м від чагарника.

3.7. Не допускається садіння деревних порід з низько опущеною кроною та низько звисаючими гілками (плакучі форми верби, шовковиці, ясена, горобини тощо), таких, які засмічують пішохідні доріжки плодами (робінія, шовковиця тощо), дають кореневі відгалуження (тополя канадська, біла тощо), таких, що мають неприємний запах (бархат амурський);

3.8. Згрібати листя з-під групи дерев і чагарників у лісопарках, парках, гідропарках, скверах, садах, за винятком ділянок загонів тощо, забороняється, тому що це призводить до винесення органічних добрив, зменшення ізоляційного шару для ґрунту, який запобігає випаровуванню ґрунтової вологи та промерзанню коріння. Листя має залишатися на зиму під деревами, а весною його можна неглибоко прикопати або з допомогою механізмів змішати з ґрунтом, що приведе до його мінералізації. Згрібати листя слід лише тоді, коли воно негативно впливає на зовнішній вигляд (партерний газон, пам'ятники і меморіальні комплекси, площі, дитячі майданчики, спортивні комплекси, головні алеї зелених насаджень, галявини, квітники тощо).

3.8.1. На звичайних газонах листя слід згрібати тільки вздовж магістралей і паркових доріг з інтенсивним рухом у смузі завширшки 10 - 25 м залежно від значущості об'єктів.

3.8.2. Спалювати листя категорично забороняється.

Листя, подрібнені гілки деревини рослин і трав'янисті рештки квітково-декоративних рослин та скошених газонних трав необхідно вивозити на спеціальні полігони або на відведені площадки на підприємствах зеленого господарства для приготування компостів, садових земель та інших органічних добрив.

Вимоги до прибирання території парків полягають у такому. Господарська зона з контейнерними майданчиками та громадськими вбиральнями повинна бути розташована не ближче ніж 50 м від місць масового скупчення населення, що відпочиває (танцювальні майданчики, естради, фонтани, головні алеї, видовищні павільйони тощо).

Кількість урн установлюється з розрахунку одна урна на 800 м² площі парку. На головних алеях відстань між урнами повинна бути не більше ніж 40 м. Біля кожного ларка, палатки, кіоску (продовольчого, сувенірного, книжкового тощо) встановлюється урна місткістю не менш ніж 10 дм³.

Кількість контейнерів на господарських майданчиках визначається за показником середнього утворення відходів за 3 дні.

Основне прибирання парків проводиться після їх закриття та до 8 години ранку. Протягом дня необхідно збирати відходи та опале листя, проводити патрульне прибирання, поливати зелені насадження.

3.9. Облік зелених насаджень проводиться виконавчим органом міської ради ведеться облік зелених насаджень та складається їхній реєстр за видовими складом та віком.

Облік зелених насаджень проводиться на основі матеріалів інвентаризації зелених насаджень, матеріалів лісовпорядкування в приміських лісах і лісопарках.

Інвентаризація зелених насаджень проводиться відповідно до Інструкції з технічної інвентаризації зелених насаджень у містах та селищах міського типу України, затвердженої наказом Держбуду України від 24.12.2001 N 226, зареєстрованої у Мін'юсті 25.02.2002 за N 182/6470.

За матеріалами інвентаризації складається паспорт об'єкта (благоустрою, території підприємств, установ, організацій, інших земельних ділянок, на яких розташовані зелені насадження) затвердженої форми. Паспорт об'єкта затверджується балансоутримувачем, власником чи користувачем земельних ділянок, на яких розташовані зелені насадження, та підписується виконавцем робіт з інвентаризації. Дані паспорта заносять у облікові бухгалтерські документи балансоутримувачів, власників чи користувачів земельних ділянок, на яких розміщені зелені насадження. Копія паспорта передається до виконавчого органу міської ради для складання реєстру зелених насаджень. Паспорт об'єкта підлягає плановому поновленню один раз за 5 років.

Позаплановий облік зелених насаджень проводиться у разі переходу прав власності на земельні ділянки, на яких розміщені зелені насадження, до іншого власника, користувача або балансоутримувача, значної втрати чи пошкодження зелених насаджень у результаті аварійних, надзвичайних ситуацій або нанесення зеленим насадженням шкоди внаслідок протиправних дій юридичних чи фізичних осіб. Позаплановий облік проводиться в тому ж самому порядку.

Балансоутримувачі, власники або користувачі земельних ділянок, на яких розташовані зелені насадження, щорічно вносять в облікові документи зміни, які відбулися на об'єктах чи земельних ділянках, де розташовані зелені насадження, за цей період.

Важливе значення щодо обліку об'єктів зеленого господарства має ведення реєстру зелених насаджень, що являє собою узагальнення даних про типи, видовий склад, вік, якість та кількість зелених насаджень на території населеного пункту. Узагальнення даних проводиться на електронному та паперовому носіях. Поновлення даних реєстрів проводиться: на об'єктах благоустрою державної чи комунальної власності - один раз за 2 роки; на інших територіях - один раз за 5 років.

Організація розвитку та утримання зелених зон населених пунктів Законом України "Про благоустрій населених пунктів" покладається на органи місцевого самоврядування. Цим же Законом передбачено: "Рішення місцевих органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування щодо благоустрою території певного населеного пункту є обов'язковим для виконання розміщеними на цій території підприємствами, установами, організаціями та громадянами, які на ній проживають".

Правила утримання та збереження полезахисних лісових смуг, розташованих на землях сільськогосподарського призначення визначені постановою Кабінету Міністрів України № 650 від 22 липня 2020 року Також вищезазначені норми містяться у ст.15 Закону України «Про оренду землі», відповідно до якої договір оренди земельної ділянки під полезахисною лісовою смугою має також містити умови щодо утримання та збереження таких смуг і забезпечення виконання ними функції агролісотехнічної меліорації.

3.10. При встановленні та діяльність атракціонів власниками повинні бути унеможливлені або зведені до мінімуму ризики відвідувачів і обслуговувального персоналу від впливу вищенаведених небезпек за рахунок виконання запобіжних заходів, спрямованих на унеможливлення прогнозованих ризиків та забезпечення безпеки під час виготовлення, монтажу й експлуатації атракціонної техніки.

Повинна бути проведена ідентифікація прогнозованої небезпеки, небезпечних подій і ситуацій, породжуваних механічним, електричним, хімічним (від сировини, матеріалів і інших речовин), термічним (тепловим) впливом, випромінюванням, водним середовищем, а також порушенням вимог ергономіки та іншими причинами. Заходи щодо зменшення ризику виникнення аварійних та надзвичайних ситуацій роздільно або в різних комбінаціях повинні містити:

- дотримання вимог проектування та технології виготовлення (облік і обмеження навантажень, розрахунки на міцність і стійкість, вибір конструкційних матеріалів тощо);
- зниження шкідливих впливів на відвідувачів;
- правильний вибір захисних, запобіжних пристроїв і огорожень;
- виключення наявності гострих крайок, кутів, частин, що виступають, тощо;
- виконання вимог ергономіки;
- урахування вимог безпеки під час розроблення та виготовлення систем керування;
- унеможливлення виникнення небезпек, пов'язаних з гідравлічним і пневматичним обладнанням;

- забезпечення пожежо- і електробезпечності тощо;
- унеможливлення розміщення стаціонарних, пересувних та мобільних атракціонів на територіях, які піддаються впливу несприятливих природних і геологічних процесів (селі, лавини, зсуви, обвали, заболоченість, підтоплення, просідання тощо) та техногенних явищ (зони можливого хімічного, радіаційного, біологічного, гідродинамічного ураження, пожежі);
- утримання у справному стані під'їздів до атракціонів та майданчиків біля них для аварійно-рятувальних технічних засобів;
- забезпечення засобами зв'язку та озвучення, утримання їх постійно в справному стані;
- очищення дна акваторій у місцях розташування водних атракціонів;
- навчання обслуговувального персоналу діям у разі виникнення аварійної або надзвичайної ситуації, розроблення та відпрацювання обслуговувальним персоналом сумісно з аварійно-рятувальними службами відповідних заходів з ліквідації аварій та надзвичайних ситуацій;
- забезпечення інформацією та інструкціями відвідувачів, обслуговувального персоналу та контроль виконання вимог інструкцій.

Додатково для зменшення ризику небезпечних впливів і ситуацій необхідно:

- проаналізувати загрозу виникнення аварій та надзвичайних ситуацій, розробити способи евакуації відвідувачів і обслуговувального персоналу, визначити шляхи евакуації та забезпечити постійне утримання їх у справному стані;
- передбачити пристрої для аварійної зупинки атракціонів, якщо це необхідно;
- забезпечити можливість ручного переміщення окремих частин обладнання;
- поліпшити огляд з робочого місця оператора;
- забезпечити доступність вузлів і деталей для огляду та ремонту тощо.

Кожен майданчик, на якому експлуатуються атракціони, має бути обладнаний протипожежними щитами з первинними засобами пожежогасіння, розміщеними в доступних місцях відповідно до вимог Правил пожежної безпеки в Україні, затверджених наказом Міністерства внутрішніх справ України від 30.12.2014 N 1417.

Територія водних атракціонів має відповідати вимогам Правил охорони життя людей на водних об'єктах України, затверджених наказом Міністерства внутрішніх справ України від 10.04.2017 р. № 301 (далі Правила охорони життя людей на водних об'єктах України), та іншим НД (нормативним документом) з цих питань. Територія атракціонів повинна утримуватись у чистоті, пішохідні доріжки, під'їзди та майданчики повинні бути замощеними або заасфальтованими.

Під'їзди до будівель, у яких розміщені атракціони, та до атракціонів, розташованих просто неба, а також майданчики біля них, призначені для установаження аварійно-рятувальних технічних засобів під час виконання аварійно-рятувальних робіт, повинні постійно утримуватись чистими та вільними.

На атракціонах, призначених винятково для дітей молодше 10 років, і де зони, що огорожуються, розташовані на одному рівні, дозволяється використовувати бар'єри висотою 0,85 м. Огородження мають бути розраховані на можливі під час експлуатації навантаження відповідно до вимог НД. Висота огорожень має бути не менше 1,0 м щодо поверхні, на якій перебувають відвідувачі, а їх конструкція має бути такою, щоб ні дорослі, ні діти не могли пролізти крізь них або під ними. Якщо огорожується об'єкт, що становить значну небезпеку, то застрявання голови людини між елементами огороження має бути унеможливлене.

Дитячі майданчики, обладнані атракціонами без кінематичних (рухомих) елементів, дозволяється огорожувати посадками з кущів з двома та більше проходами шириною не менше 1,5 м.

Ділянки майданчика, на яких експлуатуються дитячі немеханізовані атракціони, особливо місця приземлення під час катання з гірок, а також майданчики під зоною розгойдування гойдалок, мають бути засипані піском або тирсою. У процесі експлуатації вибоїни, що утворюються в місцях приземлення з гірок, необхідно засипати.

Робочі місця операторів мають обладнуватись кабінами (парасолями, навісами тощо) для захисту оператора від дії сонячної радіації та атмосферних опадів навіть тоді, коли вони й не передбачені конструкцією атракціону. Під час вибору місця встановлення атракціонного комплексу (окремого атракціону) слід урахувувати забруднення атмосферного повітря хімічними і біологічними речовинами.

Для запобігання травм попереджувальні написи повинні чітко регламентувати необхідність бути у взутті на таких атракціонах, як дерев'яні доріжки і містки, що гойдаються, камені через водойму, сталеві ролики тощо.

Попереджувальні написи повинні чітко вказувати, якими атракціонами потрібно користуватися без взуття, наприклад спуски, труби, бочки, що обертаються, тощо, щоб не вдаряти твердим взуттям інших відвідувачів.

3.11. Пожежна безпека повинна забезпечуватися шляхом проведення організаційних заходів та технічних засобів, спрямованих на запобігання пожежам, забезпечення безпеки людей, зниження можливих майнових втрат і зменшення негативних екологічних наслідків у разі їх виникнення, створення умов для успішного гасіння пожеж.

Під час експлуатації об'єктів забороняється зменшувати мінімальні протипожежні відстані. Територія об'єктів, ділянок, що межують з житловими будинками, дачними та іншими будинками, протипожежні відстані між будинками, спорудами, майданчиками для зберігання матеріалів, устаткування повинні систематично очищатися від сміття, відходів виробництва, тари, опалого листя, котрі необхідно регулярно видаляти (вивозити) у спеціально відведені місця.

На території населених пунктів та об'єктів забороняється влаштовувати звалища горючих відходів.

Автомобільні дороги, проїзди й проходи до будівель, споруд, пожежних вододжерел, підступи до зовнішніх стаціонарних пожежних драбин, пожежного інвентарю, обладнання та засобів пожежогасіння мають бути завжди вільними, утримуватися справними, взимку очищатися від снігу. Забороняється зменшувати ширину доріг та проїздів для пожежних автомобілів.

Протипожежні відстані між будинками, спорудами, відкритими майданчиками для зберігання матеріалів, устаткування забороняється захаращувати, використовувати для складування матеріалів, устаткування, стоянок транспорту, будівництва та встановлення тимчасових будинків і споруд, у тому числі мобільних (інвентарних) будівель, індивідуальних гаражів.

Про закриття ділянок доріг або проїздів для ремонту або з інших причин, які унеможливають (перешкоджають) проїзд, необхідно негайно повідомити пожежно-рятувальні підрозділи. На період закриття доріг у відповідних місцях мають бути встановлені покажчики напрямку об'їзду або влаштовані переїзди через ділянки, що ремонтуються.

Автомобільні дороги та проїзди для пожежних машин повинні мати дорожнє покриття, придатне для їх проїзду. Влаштовуючи проїзди для пожежних автомобілів до будівель, споруд та вододжерел ґрунтовою дорогою, її треба укріплювати шлаком, гравієм або іншими матеріалами для забезпечення можливості під'їзду будь-якої пори року.

Рейкові колії, тимчасові траншеї та канали не повинні ускладнювати рух пожежних автомобілів. Для цього в необхідних місцях мають бути обладнані зручні переїзди, завжди вільні для проїзду пожежних автомобілів.

На території об'єкта повинно бути забезпечено освітлення зовнішніх пожежних драбин, протипожежного обладнання, входів до будинків та споруд.

На території сільських населених пунктів, котеджних містечок, дачних і садових товариств у місцях, які визначаються органами місцевого самоврядування, повинні бути встановлені пристрої для подавання звукових сигналів з метою оповіщення людей на випадок пожежі і має бути запас води для пожежогасіння.

Територія навколо населених пунктів, котеджних містечок, дачних і садових товариств, об'єктів, розміщених у лісових масивах, повинна утримуватися так, щоб виключалася можливість перекидання лісових, торфових пожеж на будинки та споруди, а у разі виникнення пожежі на об'єктах - поширення вогню на лісові масиви (влаштування захисних протипожежних смуг, прибирання в літній період сухої рослинності, вітролому).

На прилеглий території до житлових будинків, котеджних містечок, дачних і садових товариств, об'єктів, стоянок транспорту забороняється залишати на відкритих майданчиках та дворах ємності з ЛЗР і ГР (легкозаймисті і горючі речовини), балони зі стисненим та зрідженим газом, ацетиленові генератори із залишками невідпрацьованого карбиду кальцію або карбідного мулу, а також зберігати балони з-під газів, ємності, не очищені від решток ЛЗР та ГР.

Тимчасові споруди торговельного, побутового, соціально-культурного чи іншого призначення для здійснення підприємницької діяльності, крім тих, що розміщуються на території ринків, відповідно до затвердженого плану-схеми повинні розміщуватися на відстані не менше 10 м від інших будівель та споруд, крім випадків, коли згідно з будівельними нормами потрібна більша протипожежна відстань або коли їх можна встановлювати біля зовнішніх стін без отворів, які відповідають вимогам будівельних норм до протипожежних стін.

Забороняється стоянка транспорту у наскрізних проїздах будівель, на відстані менше 10 м від в'їзних воріт на територію об'єктів, менше 5 м від пожежних гідрантів, забірних пристроїв вододжерел, пожежного обладнання та інвентарю, на поворотних майданчиках тупикових проїздів. У зазначених місцях встановлюються (вивішуються) відповідні заборонні знаки.

Розводити багаття, користуватися відкритим вогнем на відстані менше 30 м від будівель та споруд, викидати незагашене вугілля забороняється. В окремих випадках для приготування їжі на відкритому вогні дозволяється зменшувати ці відстані до 5 м за умови наявності спеціально обладнаного вогнища та вигородження місця застосування відкритого вогню негорючими конструкціями (екранами) на максимальну висоту можливого полум'я.

В усіх випадках забороняється залишати без догляду джерела відкритого вогню.

Місця для розведення багать треба утримувати очищеними до верхнього шару ґрунту, облямовувати смугою очищеного ґрунту не менше 2,5 м завширшки і розміщувати на відстані не менше 30 м від будинків та споруд, 25 м - до стоянок автотранспорту, 50 м - до хвойного та 25 м - до листяного лісового масиву.

4. Благоустрій рекреаційних зон, що використовуються для організованого масового відпочинку та купання, здійснюється із дотриманням вимог нормативно-технічних документів, якими визначаються гігієнічні вимоги до зон рекреації водних об'єктів.

На об'єктах з відособленою територією (пляжі, ринки, парки, лікувально-профілактичні заклади, кладовища тощо) збирати та зберігати відходи, мити автотранспорт, зберігати тару і дрова в не передбачених для цього місцях забороняється.

Вимоги до прибирання території пляжів полягають у тому, що:

- Власники чи балансоутримувачі пляжів у процесі їх експлуатації повинні забезпечити прибирання берега, роздягалень, зеленої зони, миття тари і дезінфекцію вбиралень, а також перевезення зібраних відходів щоденно до 8 години ранку.

- Урни необхідно розташовувати на відстані 3 - 5 м від смуги зелених насаджень і не менше ніж 10 м від урізу води. Урни мають бути розставлені з розрахунку не менше однієї

урни на 625 м² території пляжу. Відстань між установленими урнами не повинна перевищувати 25 м.

- Контейнери для зберігання побутових відходів слід встановлювати поза межами прибережної захисної смуги річок і водойм та пляжної зони з розрахунку один контейнер місткістю 1,1 м³ на 2500 м² площі пляжу.

- На територіях пляжів необхідно влаштовувати громадські вбиральні з розрахунку одне місце на 75 відвідувачів. Відстань від громадських вбиралень до місця купання має бути не менше ніж 50 м і не більше ніж 200 м.

- На території пляжу необхідно встановлювати фонтанчики з підведенням питної води, призначеної для споживання людиною відповідно до вимог санітарного законодавства. Відстань між фонтанчиками не повинна перевищувати 200 м. Відведення використаних вод дозволяється в проточні водойми на відстані не менше 100 м за течією від межі пляжу. Забороняється відведення води з питних фонтанчиків у місця, не призначені для цього.

- Відкриті і закриті роздягальні, павільйони для роздягання, гардероби слід мити щодня із застосуванням мийних та дезінфекційних засобів, дозволених до використання Міністерством охорони здоров'я України.

- Щорічно на пляж необхідно підсипати чистий пісок або гальку.

- На піщаних пляжах не рідше одного разу на тиждень необхідно проводити механізоване рихлення поверхневого шару піску з видаленням зібраних відходів. Після рихлення пісок необхідно вирівнювати.

- У місцях, призначених для купання, категорично забороняється прати білизну і купати тварин.

- На пляжах повинні бути організовані медичні пункти та рятувальні станції.

- Об'єкти обслуговування населення, що розташовуються на пляжах, повинні бути забезпечені централізованими системами водопостачання та водовідведення. У разі відсутності централізованих інженерних мереж необхідно влаштовувати систему водопостачання для кожного окремого об'єкта та локальні очисні споруди водовідведення і розміщувати їх поза межами прибережної захисної смуги річок і водойм та пляжної зони.

- На кожному водному об'єкті, пляжі і в місцях масового відпочинку людей, де існує небезпека виникнення надзвичайних ситуацій, з метою запобігання нещасним випадкам та надання допомоги тим, хто потребує допомоги на воді, керівники місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування, підприємств, установ та організацій незалежно від форм власності, а також громадяни України, іноземці та особи без громадянства укладають договір з атестованою аварійно-рятувальною службою на аварійно-рятувальне обслуговування, створюють рятувальні пости, організовують постійне чергування рятувальників, забезпечують їх рятувальними та медичними засобами.

5. Благоустрій територій оздоровчих закладів здійснюється із дотриманням вимог Державних санітарних правил розміщення, улаштування та експлуатації оздоровчих закладів, затверджених наказом Міністерства охорони здоров'я України від 19 червня 1996 року № 172, зареєстрованих у Міністерстві юстиції України 24 липня 1996 року за № 378/1403.

Територія оздоровчого закладу повинна бути упорядкована, озеленена. Площа зелених насаджень і газонів повинна становити не менше 60 % загальної площі ділянки.

Ділянка закладу відпочинку, розташована в межі населеного пункту, повинна мати за периметром смугу зелених насаджень шириною не менше 15 м, що складається з дворядної посадки високостовбурних дерев та ряду кущів.

На територіях закладів відпочинку забороняється посадка колючих кущів та дерев, а також тих, що дають дрібне насіння, пух, отруйні плоди, листя і викликають у

відпочиваючих та обслуговуючого персоналу алергію та інші захворювання. При проектуванні закладів відпочинку повинен розроблятися дендрологічний склад зелених насаджень, які рівномірно розподіляються на кожній функціональній зоні та забезпечують сприятливий мікроклімат.

Вимоги до прибирання території лікувально-профілактичних закладів полягають у такому:

- Поводження з небезпечними відходами у складі побутових відходів шкірно-венерологічних, інфекційних, онкологічних, хірургічних та інших відділень лікувально-профілактичних закладів повинно здійснюватись відповідно до вимог законодавства про відходи і санітарного законодавства та потребує спеціальних методів і засобів поводження з ними, а їх захоронення та знешкодження необхідно здійснювати на спеціально відведених місцях чи об'єктах.

- Режим і спосіб прибирання території з твердим покриттям залежать від специфіки лікувально-профілактичного закладу і визначаються керівником закладу за погодженням з державною санітарно-епідеміологічною службою відповідної адміністративної території.

- Побутові відходи, що утворюються на території лікувально-профілактичних закладів, підлягають видаленню відповідно до Санітарних норм.

- Контейнерні майданчики розміром не менше ніж 40 м² необхідно розташовувати на території господарської зони лікувально-профілактичного закладу на відстані не менше ніж 25 м від лікувально-діагностичних та палатних корпусів і харчоблоків. Допускається встановлювати контейнери для зберігання побутових відходів у вбудованих приміщеннях господарського призначення, обладнаних відповідно до вимог, передбачених пунктом

- На території та в приміщеннях лікувально-профілактичних закладів необхідно встановлювати виключно емальовані та фаянсові урни.

- Кількість урн визначається з розрахунку не менше однієї урни на кожні 700 м² території закладу. На головних алеях урни повинні бути встановлені на відстані 10 м одна від одної.

- Лікувально-профілактичний заклад проводить щоденне прибирання території закладу, очистку, мийку та дезінфекцію збірників урн, контейнерів та майданчиків для їх розміщення.

- Для проведення дезінфекційних робіт у лікувально-профілактичних закладах повинні застосовуватись засоби, дозволені до використання Міністерством охорони здоров'я України.

Курортними і лікувально-оздоровчими зонами визнаються території, які мають виражені природні лікувальні фактори: мінеральні джерела, кліматичні та інші умови, сприятливі для лікування і оздоровлення людей.

З метою охорони природних якостей та лікувальних факторів курортних зон, запобігання їх псуванню, забрудненню і виснаженню встановлюються округи їх санітарної охорони.

В межах курортних і лікувально-оздоровчих зон забороняється діяльність, яка суперечить їх цільовому призначенню або може негативно впливати на лікувальні якості і санітарний стан території, що підлягає особливій охороні.

Рекреаційними зонами є ділянки суші і водного простору, призначені для організованого масового відпочинку населення і туризму.

На території рекреаційних зон забороняються:

- а) господарська та інша діяльність, що негативно впливає на навколишнє природне середовище або може перешкодити використанню їх за цільовим призначенням;

- б) зміни природного ландшафту та проведення інших дій, що суперечать використанню цих зон за прямим призначенням.

Режим використання цих територій визначається Верховною Радою Автономної Республіки Крим, місцевими радами відповідно до законодавства України.

6. Не допускається знищення чи пошкодження елементів благоустрою на територіях парків, рекреаційних зон, садів, скверів і майданчиків.

7. Господарська зона парків, рекреаційних зон, садів, скверів і майданчиків з контейнерними майданчиками та громадськими вбиральнями розташовується не ближче ніж 50 м від місць масового скупчення людей (танцювальні, естрадні майданчики, фонтани, головні алеї, видовищні павільйони).

8. Кількість урн для сміття на територіях парків, рекреаційних зон, садів, скверів і розташованих на їхніх територіях майданчиків для дозвілля встановлюють з розрахунку одна урна на 800 м² площі. На головних алеях парку відстань між урнами повинна бути не більше ніж 40 м. Біля кожної тимчасової споруди торговельного, побутового, соціально-культурного чи іншого призначення для здійснення підприємницької діяльності встановлюють урну для сміття місткістю не менше ніж 0,01 м³.

На територіях кожного домоволодіння, підприємства, установи, організації, на вокзалах, ринках, пляжах, парках, скверах, садах, зонах відпочинку, біля установ культури, освіти, медицини, біля торговельних об'єктів, тимчасових споруд, на зупинках громадського транспорту та в інших місцях масового перебування громадян повинні бути встановлені урни для сміття. Урни встановлюються на тротуарах вулиць та площах через кожні 100 метрів, біля кожної зупинки громадського транспорту та торговельних об'єктів не менше як по дві, біля кожного входу до громадських та житлових будинків, не менш як по одній. Урни очищаються від сміття щоденно по мірі їх заповнення і утримуються в належному санітарному і технічному стані.

9. Кількість контейнерів для сміття на господарських майданчиках парків, рекреаційних зон, садів, скверів і майданчиків визначається за показником середнього утворення відходів за три дні.

10. Основне прибирання парків здійснюється після їх закриття та до восьмої години ранку. Протягом дня необхідно збирати відходи, у тому числі екскременти тварин, опале листя, проводити патрульне прибирання, поливати зелені насадження.

11. Поливальні пристрої повинні бути в справному стані, їх мають регулярно оглядати і ремонтувати.

12. Поверхневі і заглиблені поливальні мережі водогону на зиму підлягають консервації із дотриманням вимог Правил технічної експлуатації систем водопостачання та водовідведення населених пунктів України, затверджених наказом Державного комітету України по житлово-комунальному господарству від 05 липня 1995 року N 30, зареєстрованих у Міністерстві юстиції України 21 липня 1995 року за N 231/767.

Для всіх водних об'єктів встановлюються зони санітарної охорони (далі - ЗСО) для всіх джерел, об'єктів та споруд господарсько-питного водопостачання.

Зони санітарної охорони включають три пояси: перший пояс (пояс суворого режиму) охоплює територію розташування водозаборів, майданчиків усіх водопровідних споруд; другий і третій пояси (пояси обмежень) - територію, на якій здійснюються заходи з охорони джерел водопостачання від забруднення.

Санітарна охорона водоводів забезпечується санітарно-захисною смугою.

Межі ЗСО та поясів особливого режиму встановлюються згідно з вимогами чинного законодавства.

Нагляд за виконанням санітарних заходів і станом ЗСО здійснюють місцеві органи державного санітарного нагляду, а також працівники виробника, призначені наказом керівника виробника.

Основною метою ЗСО є охорона від забруднення джерел водопостачання, а також водопровідних споруд і навколишньої території.

На території першого поясу ЗСО забороняються усі види будівництва, проживання людей (у тому числі працюючих у виробника), випуск стічних вод, купання, водопій і випас худоби, прання білизни, ловля риби, застосування отрутохімікатів, органічних і мінеральних добрив.

У другому і третьому поясах ЗСО забороняється використання території чи джерел водопостачання, яке може призвести до якісного або кількісного погіршення останніх. Всі види будівництва тут дозволяються тільки органами державного санітарного нагляду, з якими погоджують строки проектування і будівництва.

У другому поясі ЗСО забороняється:

- забруднювати водойми і територію покидьками, сміттям, гноєм, промисловими відходами, отрутохімікатами;
- розміщувати кладовища, худобомогильники, тваринницькі і птахоферми, очисні споруди стічних вод із застосуванням ґрунтової фільтрації тощо;
- видобувати з водойм пісок та проводити днопоглиблювальні роботи, не пов'язані з поліпшенням роботи водозаборів;
- використовувати хімічні методи боротьби із заростанням каналів і водосховищ, не дозволені органами державного санітарного нагляду;
- організовувати утримання і випас худоби в прибережній полосі завширшки 300 м.

13. Благоустрій територій об'єктів культурної спадщини здійснюється відповідно до:

Закону України "Про благоустрій населених пунктів";

Закону України "Про охорону культурної спадщини";

постанови Кабінету Міністрів України від 13 березня 2002 року N 318 "Про затвердження Порядку визначення меж та режимів використання історичних ареалів населених місць, обмеження господарської діяльності на території історичних ареалів населених місць";

постанови Кабінету Міністрів України від 26 липня 2001 року N 878 "Про затвердження Списку історичних населених місць України";

постанови Кабінету Міністрів України від 28 грудня 2001 року N 1768 "Про затвердження Порядку укладення охоронних договорів на пам'ятки культурної спадщини";

Правил пожежної безпеки в Україні, затверджених наказом Міністерства внутрішніх справ України від 30 грудня 2014 року N 1417;

ДБН Б.2.2-5:2011 "Планування та забудова міст, селищ і функціональних територій. Благоустрій територій";

ДСТУ Б Б.2.2-10:2016 "Склад та зміст науково-проектної документації щодо визначення меж і режимів використання зон охорони пам'яток архітектури та містобудування".

13.1. Пам'ятки, їхні частини, пов'язане з ними рухоме та нерухоме майно забороняється зносити, змінювати, замінювати, переміщувати (переносити) на інші місця.

Переміщення (перенесення) пам'ятки на інше місце допускається як виняток у випадках, коли неможливо зберегти пам'ятку на місці, за умови проведення комплексу наукових досліджень з вивчення та фіксації пам'ятки (обміри, фотофіксація тощо).

Власник або уповноважений ним орган, користувач зобов'язані утримувати пам'ятку в належному стані, своєчасно провадити ремонт, захищати від пошкодження, руйнування або знищення відповідно до цього Закону та охоронного договору.

13.2. Забороняється змінювати призначення пам'ятки, її частин та елементів, робити написи, позначки на ній, на її території та в її охоронній зоні без дозволу відповідного органу охорони культурної спадщини.

У разі виникнення загрози для збереженості пам'ятки її власник або уповноважений ним орган, особа, яка набула права володіння, користування чи управління, зобов'язані негайно повідомити про це орган охорони культурної спадщини обласної державної адміністрації та Миргородську міську раду.

13.3. Розміщення реклами на пам'ятках національного та місцевого значення, в межах зон охорони цих пам'яток, історичних ареалів населених місць забороняється.

Розміщення реклами на об'єктах всесвітньої спадщини забороняється.

13.4. Юридичні та фізичні особи, у користуванні яких перебувають пам'ятки, відповідають за їхню збереженість і зобов'язані дотримувати вимог органів охорони культурної спадщини та укладати з ними охоронні договори.

На фізичну або юридичну особу, діяльність якої негативно позначається на стані пам'ятки (створює загрозу знищення, руйнування, пошкодження, спотворення пам'ятки), покладається обов'язок вжити заходів, погоджених з відповідним органом охорони культурної спадщини, для запобігання такій загрозі та підтримання пам'ятки в належному стані за власні кошти.

Органи охорони культурної спадщини зобов'язані заборонити будь-яку діяльність юридичних або фізичних осіб, що створює загрозу пам'ятці або порушує законодавство, норми і правила у сфері охорони культурної спадщини.

Приписи органів охорони культурної спадщини є обов'язковими для виконання всіма юридичними та фізичними особами.

Органи місцевого самоврядування зобов'язані повідомляти відповідні органи охорони культурної спадщини про бездіяльність власника або уповноваженого ним органу, особи, яка набула права володіння, користування чи управління, що створює загрозу пам'ятці.

13.5. На охоронюваних археологічних територіях, у межах зон охорони пам'яток, історичних ареалів населених місць, занесених до Списку історичних населених місць України, забороняються містобудівні, архітектурні чи ландшафтні перетворення, будівельні, меліоративні, шляхові, земляні роботи без дозволу відповідного органу охорони культурної спадщини.

Якщо під час проведення будь-яких земляних робіт виявлено знахідку археологічного або історичного характеру, виконавець робіт зобов'язаний зупинити їхнє подальше ведення і протягом однієї доби повідомити про це відповідний орган охорони культурної спадщини, на території якого проводяться земляні роботи.

Земляні роботи можуть бути відновлені лише згідно з письмовим дозволом відповідного органу охорони культурної спадщини після завершення археологічних досліджень відповідної території.

13.6. Об'єкти всесвітньої спадщини, що розташовані на території України, є предметом особливої охорони.

За ухилення від підписання охоронних договорів на пам'ятки, порушення режиму використання пам'ятки, порушення режиму історико-культурного заповідника чи історико-культурної заповідної території, проведення ремонтних, реставраційних, реабілітаційних робіт на пам'ятці, зміну призначення пам'ятки, її частин та елементів, здійснення написів, позначок на ній, на її території та в її охоронній зоні без письмового дозволу відповідного органу охорони культурної спадщини, ухилення від передачі в установленому порядку знайдених під час археологічних розвідок, розкопок рухомих предметів, пов'язаних з нерухомими об'єктами культурної спадщини, на постійне зберігання до музеїв (державних фондосховищ), у яких зберігаються музейні предмети і музейні колекції, що є державною власністю і належать до державної частини Музейного фонду України, а також за невиконання законних вимог посадових осіб органів охорони культурної спадщини щодо усунення порушень вимог законодавства про охорону

культурної спадщини або створення перешкод для їх діяльності винні особи притягаються до адміністративної відповідальності відповідно до закону.

14. Облік та охорона рідкісних і таких, що перебувають під загрозою зникнення, видів тваринного і рослинного світу, занесених до Червоної книги України, розташованих на об'єктах благоустрою, здійснюється відповідно до Закону України "Про Червону книгу України" та Правил утримання зелених насаджень у населених пунктах України, затверджених наказом Міністерства будівництва, архітектури та житлово-комунального господарства України від 10 квітня 2006 року N 105, зареєстрованих у Міністерстві юстиції України 27 липня 2006 року за N 880/12754.

15. Утримання та ремонт об'єктів благоустрою вулично-дорожньої мережі населених пунктів здійснюється з дотриманням вимог:

Закону України "Про дорожній рух";

Закону України "Про автомобільні дороги";

Єдиних правил ремонту і утримання автомобільних доріг, вулиць, залізничних переїздів, правил користування ними та охорони, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 30 березня 1994 року N 198;

Технічних правил ремонту і утримання вулиць та доріг населених пунктів, затверджених наказом Міністерства регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства України від 14 лютого 2012 року N 54, зареєстрованих у Міністерстві юстиції України 05 березня 2012 року за N 365/20678;

Правил пожежної безпеки в Україні, затверджених наказом Міністерства внутрішніх справ України від 30 грудня 2014 року N 1417, зареєстрованих у Міністерстві юстиції України 05 березня 2015 року за N 252/26697;

ДСТУ 3090-95 "Безпека дорожнього руху. Організація робіт з експлуатації міських вулиць та доріг. Загальні положення";

ДСТУ 3587-97 "Безпека дорожнього руху. Автомобільні дороги, вулиці та залізничні переїзди. Вимоги до експлуатаційного стану";

ДБН В.2.3-5-2018 "Вулиці та дороги населених пунктів".

16. Власник або балансоутримувач об'єкта благоустрою вулично-дорожньої мережі населеного пункту забезпечує утримання такого об'єкта з необхідною кількістю машин, механізмів, спеціалізованої техніки, посипних матеріалів та реагентів.

Механізоване миття, поливання і підмітання проїжджої частини вулиць і майданів з твердим покриттям у літній період слід проводити планово.

Під час миття дорожнього покриття накопичене в прилотковій частині дороги забруднення не повинно викидатись потоками води на смуги зелених насаджень або тротуар.

Вулиці з підвищеною інтенсивністю пішохідного руху (понад 100 осіб/год.), а також тротуари біля підприємств торгівлі, вокзалів, зупинок громадського транспорту, входу в метро в жарку пору року повинні поливатись не рідше одного разу на добу.

Проїжджа частина вулиць, на яких відсутня зливово каналізація, для зниження запиленості повітря і зменшення забруднень повинна прибиратись підмітально-прибиральними машинами.

Заправляти поливально-мийні і підмітально-прибиральні машини водою з відкритих водойм можна лише за умови, що її склад і властивості відповідають гігієнічним вимогам до води водних об'єктів у місцях господарсько-питного чи культурно-побутового водокористування.

У період листопаду потрібно своєчасно прибирати опале листя. Зібране листя необхідно вивозити на спеціально відведені ділянки або на поля компостування. Спалювати листя на території житлової забудови, в скверах і парках забороняється.

У зимовий період року з метою запобігання утворенню ожеледиці та сприяння її ліквідації необхідно проводити обробку дорожніх покриттів технологічними матеріалами, дозволеними до використання Міністерством охорони здоров'я України.

Забороняється переміщення, перекидання і складування сколу льоду, забрудненого снігу тощо на ділянках зелених насаджень, водоймах, укритих льодом, пляжах та гідротехнічних спорудах.

Вивезення сколу льоду, забрудненого снігу тощо необхідно здійснювати на спеціально облаштовані ділянки на території споруд зливової каналізації з відведенням талої води на споруди механічної очистки відповідно до вимог санітарного законодавства.

Власники об'єктів дорожнього сервісу зобов'язані забезпечити прибирання прилеглої території відповідно до вимог Санітарних норм.

Власники транспортних засобів зобов'язані виключати можливість винесення на дорожні об'єкти землі, каміння, а також засмічення проїзної частини внаслідок переповнення кузова сипучими матеріалами, пошкодження тари, розвіювання безтарних вантажів, руху із незакріпленим вантажем, забруднення або запилення повітря.

Забороняється рух сільгосптехніки не у транспортному положенні транспортних засобів на гусеничному ході, а також на колесах із шипованими шинами чи ланцюгами по проїзній частині дорожніх об'єктів, крім випадків застосування індивідуальних протиковзних засобів в умовах ожеледиці чи засніженої проїзної частини.

Рух транспортних засобів на гусеничному ході проїзною частиною автомобільних доріг з твердим покриттям та їх узбіччями забороняється.

Перевезення небезпечних, великогабаритних і великовагових вантажів автомобільним транспортом по дорожніх об'єктах допускається за окремим дозволом в порядку і за плату, що визначаються окремими актами законодавства.

Учасники дорожнього руху, які створили перешкоду руху, повинні негайно вжити всіх можливих заходів для усунення цієї перешкоди самостійно чи за допомогою інших осіб, а за неможливості це зробити позначити перешкоду відповідно до Правил дорожнього руху та повідомити уповноважений підрозділ Національної поліції або відповідну дорожньо-експлуатаційну організацію і залишатися на місці до прибуття їх представників.

Кожний учасник дорожнього руху повинен використовувати елементи дорожніх об'єктів відповідно до їх призначення з дотриманням вимог чинного законодавства.

Забороняється заправляти транспортні засоби пально-мастильними матеріалами з автомобільних та інших пересувних бензогазозаправників, займатися торгівлею пально-мастильними та іншими матеріалами і виробами, а також мити транспортні засоби на проїзній частині дорожніх об'єктів, узбіччі та тротуарах.

17. Озеленення об'єктів благоустрою вулично-дорожньої мережі здійснюється відповідно до Правил утримання зелених насаджень у населених пунктах України, затверджених наказом Міністерства будівництва, архітектури та житлово-комунального господарства України від 10 квітня 2006 року N 105, зареєстрованих у Міністерстві юстиції України 27 липня 2006 року за N 880/12754.

18. Суб'єкти господарської діяльності, які є власниками земельних ділянок та/або землекористувачами, а також власники та/або користувачі тимчасових споруд, що розташовані в межах "червоних ліній" вулиць і доріг, зобов'язані на закріпленій території:

- забезпечувати утримання та ремонт відповідної території;
- утримувати та забезпечувати належний технічний стан охоронної зони інженерних комунікацій, обладнання, споруд та інших елементів дорожніх об'єктів, що використовуються, відповідно до їх функціонального призначення;
- у разі виявлення небезпечних умов в експлуатації споруд і об'єктів, аварій і руйнувань, що призвели до виникнення перешкод у дорожньому русі або

загрожують збереженню елементів дорожніх об'єктів, негайно повідомляти власників дорожніх об'єктів або уповноважених ними органів, а також територіальний орган або підрозділ Національної поліції України;

- дотримуватись вимог норм і правил щодо охорони дорожніх об'єктів.

19. У межах "червоних ліній" вулиць і доріг забороняється:

- розміщувати споруди та об'єкти;
- смітити, псувати дорожнє покриття, обладнання, зелені насадження;
- спалювати сміття, опале листя та інші відходи, складати їх для тривалого зберігання;
- скидати промислові та меліоративні води в систему дорожнього зливостоку;
- встановлювати намети;
- випасати худобу та свійську птицю;
- скидати сніг;
- прокладати нові та проводити ремонт існуючих мереж без відповідного дозволу органів місцевого самоврядування;
- причалювати на човнах до опор мостів, влаштовувати стоянку човнів у межах охоронної зони мостів;
- купатися, прати білизну, ловити рибу під мостами і в межах їх охоронних зон;
- палити на шляхопроводах, мостах, естакадах, пішохідних містках.

У спеціально обладнаних місцях для стоянки транспортних засобів і місцях відпочинку учасників дорожнього руху забороняється:

- засмічувати територію, а також мити транспортні засоби в не передбачених для цього місцях;
- розпалювати вогнища в місцях, які для цього не передбачені, та залишати вогнища непогашеними;
- торгівля без дозволу власника дорожнього об'єкта або уповноваженого ним органу;
- зливати відпрацьовані мастила на землю чи дорожнє покриття;
- псувати обладнання місць стоянки, пошкоджувати зелені насадження.

Власники та користувачі земельних ділянок, що межують зі смугою відчуження автомобільних (позаміських) доріг або червоними лініями міських вулиць і доріг, зобов'язані:

- утримувати в належному стані виїзди з цих ділянок, запобігати винесенню на дорожні об'єкти землі, каміння та інших матеріалів, сміття;
- установлювати і утримувати в справному стані огорожі і вживати заходів для запобігання неконтрольованому виходу худоби та свійської птиці на дорожні об'єкти;
- у місцях розміщення споруд побутово-торговельного призначення та інших будинків і споруд масового відвідування влаштовувати місця для стоянки транспортних засобів і виїзду на дорожні об'єкти.

Власники та користувачі земельних ділянок, а також власники (користувачі) малих архітектурних форм, інженерних комунікацій, що розташовані в межах смуги відчуження автомобільних (позаміських) доріг або червоних ліній міських вулиць і доріг, зобов'язані:

- утримувати в належному стані зелені насадження, охоронні зони інженерних комунікацій, тротуари, обладнані стоянки автомобілів, трамвайне полотно та інші елементи дорожніх об'єктів;
- забезпечувати прибирання сміття, снігу, опалого листя та інших відходів, а в разі потреби проводити обробку тротуарів протиожеледними матеріалами;

- забезпечувати належний технічний стан інженерних комунікацій, обладнання, споруд та інших використовуваних елементів дорожніх об'єктів відповідно до їх функціонального призначення та діючих нормативів;
- у разі виявлення небезпечних умов в експлуатації споруд і об'єктів, їх аварій і руйнувань, що призвели до виникнення перешкод у дорожньому русі або загрожують збереженню елементів дорожніх об'єктів, негайно повідомляти власників дорожніх об'єктів або уповноважених ними органів, а також уповноважений підрозділ Національної поліції;
- дотримувати вимог діючих норм і правил щодо охорони дорожніх об'єктів.

20. Місця проведення дорожніх робіт з утримання або ремонту об'єктів благоустрою на вулично-дорожній мережі повинні мати відповідне огороження, тимчасові дорожні знаки та належне освітлення в нічний час.

21. Усі дорожні об'єкти згідно з їх класифікацією та значенням підлягають інвентаризації, технічному обліку власниками дорожніх об'єктів або уповноваженими ними органами.

22. Розміри, форма та розміщення дорожніх знаків повинні відповідати вимогам Правил дорожнього руху, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 10 жовтня 2001 року N 1306 (далі - Правила дорожнього руху), та ДСТУ 4100-2014 "Знаки дорожні. Загальні технічні умови. Правила застосування".

Розміри, форма та колір дорожньої розмітки повинні відповідати вимогам Правил дорожнього руху та ДСТУ 2587:2010 "Безпека дорожнього руху. Розмітка дорожня. Загальні технічні вимоги. Методи контролювання. Правила застосування".

Технічні вимоги до дорожніх світлофорів та їх розміщення визначають згідно з ДСТУ 4092-2002 "Безпека дорожнього руху. Світлофори дорожні. Загальні технічні вимоги, правила застосування та вимоги безпеки".

Дорожні огороження мають відповідати вимогам ДСТУ 2734 "Огороження дорожнє тросового типу. Загальні технічні умови", ДСТУ 2735-94 "Огороження дорожні і напрямні пристрої. Правила застосування. Вимоги безпеки дорожнього руху", ДСТУ Б В.2.3-10-2003 "Огороження дорожнє парапетного типу. Загальні технічні умови", ДСТУ Б В.2.3-11-2004 "Огороження дорожнє перильного типу. Загальні технічні умови", ДСТУ Б В.2.3-12-2004 "Огороження дорожнє металеве бар'єрного типу. Загальні технічні умови", ДСТУ 7168:2010 "Безпека дорожнього руху. Огороження дорожні тимчасові. Загальні технічні умови".

23. Обмеження або заборона дорожнього руху під час виконання робіт на автомобільних дорогах, вулицях, залізничних переїздах здійснюється відповідно до вимог Законів України "Про дорожній рух", "Про автомобільні дороги".

24. Утримання штучних споруд вулично-дорожньої мережі здійснюється з додержанням вимог Технічних правил ремонту і утримання вулиць та доріг населених пунктів, затверджених наказом Міністерства регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства України від 14 лютого 2012 року N 54, та нормативно-технічних документів.

Обстеження мостів і труб здійснюється з дотриманням вимог законодавства та ДБН В 2.3-6-2009 "Споруди транспорту. Мости та труби. Обстеження та випробування".

24.1. Розміщення реклами у межах смуги відведення автомобільних доріг здійснюється відповідно до вимог статті 16 Закону України "Про рекламу" та цього Закону.

Забороняється розміщення рекламоносіїв, що перешкоджають оцінці дорожньо-транспортної ситуації або мають схожість (за зовнішніми ознаками, зображенням чи звуковим ефектом) з технічними засобами організації дорожнього руху і спеціальними сигналами, а також рекламоносіїв, що створюють ефект присутності на дорозі пішоходів або транспортних засобів.

Рекламоносії, що розміщуються у межах смуги відведення автомобільних доріг, не мають:

- погіршувати умови безпеки дорожнього руху;
- погіршувати видимість на дорозі, затемняти або знижувати ефективність сприймання дорожніх знаків, світлофорів та інших технічних засобів організації дорожнього руху;
- обмежувати видимість у напрямку руху, бокову видимість та видимість технічних засобів організації дорожнього руху або заважати сприйманню їх учасниками дорожнього руху;
- засліплювати учасників дорожнього руху, у тому числі внаслідок дії ефекту світлоповернення від рекламоносія;
- зменшувати габарити шляхопроводів та інших інженерних споруд;
- заважати руху пішоходів;
- створювати звукові ефекти, що негативно впливають на умови руху.

Кошти за рекламу стягуються власниками доріг відповідно до законодавства.

Власники та користувачі автомобільних доріг несуть відповідальність за дотримання вимог санітарних норм згідно із законом.

25. На територіях автостоянок забезпечується додержання Державних санітарних норм та правил утримання територій населених місць, затверджених наказом Міністерства охорони здоров'я України від 17 березня 2011 року N 145, вимог цих Типових правил, встановленого порядку паркування.

Утримання у належному стані території автостоянок здійснюють із дотриманням вимог Правил зберігання транспортних засобів на автостоянках, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 22 січня 1996 року N 115, Правил паркування транспортних засобів, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 03 грудня 2009 року N 1342, та Правил пожежної безпеки в Україні, затверджених наказом Міністерства внутрішніх справ України від 30 грудня 2014 року N 1417.

26. Роботи з утримання в належному стані території автостоянок включають:

- очищення, миття, відновлення і заміну дорожніх знаків та інформаційних стендів (щитів), належне утримання дорожньої розмітки місць для стоянки або паркування, в'їздів та виїздів, а також транспортних або пішохідних огорожень (у разі наявності);
- систематичне очищення території та під'їзних шляхів від пилу, сміття та листя шляхом їх підмітання та миття;
- забезпечення постійного очищення території та під'їзних шляхів від снігу, починаючи з початку снігопаду, та від ожеледі, починаючи з моменту її виникнення, і обробки їх фрикційними та іншими протиожеледними матеріалами;
- утримання та поточний ремонт дорожнього покриття і під'їзних шляхів, а також систем поверхневого водовідведення у межах території (у разі наявності);
- забезпечення функціонування паркувальних автоматів, в'їзних та виїзних терміналів (у разі наявності) (очищення, миття, фарбування, відновлення їх роботи, заміна окремих деталей, планові обстеження, нагляд за справністю, їх технічна підтримка та програмне забезпечення);

- забезпечення утримання та належного функціонування засобів та обладнання зовнішнього освітлення території;
- утримання контрольно-пропускного пункту, приміщення для обслуговуючого персоналу, вбиралень, побутових приміщень тощо (у разі наявності);
- забезпечення функціонування систем відеоспостереження за рухом транспортних засобів на їх території і табло із змінною інформацією про наявність вільних місць (у разі їх наявності), яке розташовується на в'їзді;
- утримання систем протипожежного захисту та зовнішнього протипожежного водопроводу;
- утримання первинних засобів пожежогашіння (вогнегасників), пожежного інвентарю, обладнання та засобів пожежогашіння;
- утримання зелених насаджень, їх охорона та відновлення.

27. На автостоянках забороняється: засмічувати територію, мити транспортні засоби в непередбачених для цього місцях, розпалювати вогнища, здійснювати торгівлю, зливати відпрацьовані мастила на землю чи дорожнє покриття, псувати обладнання місць стоянки, паркування, пошкоджувати зелені насадження.

Автостоянки використовують виключно за цільовим призначенням.

28. Утримання територій пляжів у належному стані здійснюється з дотриманням вимог Водного кодексу України, Закону України "Про благоустрій населених пунктів" і Державних санітарних норм та правил утримання територій населених місць, затверджених наказом Міністерства охорони здоров'я України від 17 березня 2011 року N 145.

29. Утримання кладовищ, а також інших місць поховання здійснюється з дотриманням вимог:

Закону України "Про поховання та похоронну справу";

Порядку утримання кладовищ та інших місць поховань, затвердженого наказом Державного комітету України з питань житлово-комунального господарства від 19 листопада 2003 року N 193, зареєстрованого у Міністерстві юстиції України 08 вересня 2004 року за N 1113/9712;

Державних санітарних правил та норм "Гігієнічні вимоги щодо облаштування і утримання кладовищ в населених пунктах України" (ДСанПіН 2.2.2.028-99), затверджених постановою Головного державного санітарного лікаря України від 01 липня 1999 року N 28.

Для розміщення місця поховання спеціалізованому комунальному підприємству, установі, організації в постійне користування відповідно до вимог земельного законодавства та гігієнічних вимог щодо облаштування і утримання кладовищ у населених пунктах України (ДСанПіН 2.2.2.028.99) надається земельна ділянка. Наявність місця поховання передбачається проектом планування та забудови населеного пункту з урахуванням подальшого розширення його території.

Території місць поховань підлягають озелененню з найбільшим збереженням існуючих насаджень.

На території місця поховання не можуть бути розташовані об'єкти іншої форми власності, крім комунальної, за винятком випадків, передбачених статтями 23¹ та 29 Закону України «Про поховання та похоронну справу».

На вході до кладовища на спеціальному рекламному щиті вивішуються для населення основні положення Закону України "Про поховання та похоронну справу", інші нормативно-правові акти та режим роботи кладовища. Установлюється щит із зображенням схематичного плану кладовища, зазначенням секторів з номерами, місць

почесного поховання, напрямку головної алеї та основних доріг, розташування будівельних споруд, допоміжних будівель, громадського туалету тощо.

На могилах (місцях родинного поховання), у межах наданої земельної ділянки, можуть установлюватися намогильні споруди та елементи благоустрою могили.

Одразу після отримання ритуальною службою або виконавчим органом міської ради документів, визначених у цьому пункті, вони мають забезпечити безперешкодний доступ на територію кладовища транспортного засобу, на якому перевозиться намогильна споруда, визначена у документі.

Після виконання робіт з облаштування могили користувач зобов'язаний забезпечити прибирання території біля могили та винесення сміття до спеціально відведених місць на кладовищі.

Утримання кладовищ, військових кладовищ, військових братських та одиночних могил, земельних ділянок для почесних поховань, братських могил, а також могил померлих одиноких громадян, померлих осіб без певного місця проживання, померлих, від поховання яких відмовилися рідні, місць поховань знайдених невідомих трупів та охорона всіх місць поховань забезпечуються виконавчим органом міської ради за рахунок коштів місцевого бюджету крім випадків, передбачених статтею 23⁻¹ Закону України «Про поховання та похоронну справу».

Утримання місць поховань, що перебувають на державному обліку як об'єкти культурної спадщини, забезпечують виконавчі органи міських рад із залученням органів охорони культурної спадщини.

Утримання в належному естетичному та санітарному стані могил, місць родинного поховання, колумбарних ніш, намогильних споруд і склепів здійснюється відповідно їх користувачами (власниками) за рахунок власних коштів.

Виконання будь-яких будівельних робіт у місцях поховань, на місцевості із залишками слідів давніх поховань, на територіях закритих кладовищ, а також у прилеглих до місць поховань охоронних зонах забороняється.

30. Утримання дитячих, спортивних та інших майданчиків для дозвілля та відпочинку здійснюється з додержанням санітарних і технічних норм, які забезпечують безпечне користування ними. Наявне обладнання, спортивні, розважальні та інші споруди, інші елементи благоустрою повинні підтримуватися у належному технічному стані, своєчасно очищатися від бруду, сміття, снігу, льоду. Не допускається наявність небезпечного для життя та здоров'я громадян обладнання, елементів благоустрою.

Згідно ДБН Б.2.2-5:2011 пп. 6.8, 6.8.1 дитячі майданчики організовують у вигляді окремих майданчиків для різних вікових груп або як комплексні ігрові майданчики із зонуванням за віковими інтересами. Для підлітків (від 12 років до 16 років) організовують спортивно-ігрові комплекси. Ігрові та спортивні майданчики повинні бути обладнані малими архітектурними формами для відпочинку, ігор та зайняття спортом.

Територія майданчику для встановлення обладнання має відповідати проектним рішенням та вимогам нормативно-правових актів, стандартів, санітарних норм, будівельних норм і правил. Відповідно до абзацу першого, другого пункту 4.10 наказу Міністерства охорони здоров'я від 31.08.2009 N 653 "Про внесення змін до Державних санітарних правил планування та забудови населених пунктів, затверджених наказом МОЗ України" від 19 червня 1996 року N 173" дворові території мікрорайонів повинні бути озеленені відповідно до вимог державних стандартів, норм і правил, а також нормативно-правових актів у сфері містобудування та забезпечувати різні види відпочинку та занять всіх груп населення. Майданчики повинні бути ізольовані від об'єктів обслуговування, господарських дворів, магістральних вулиць смугою шириною не менше 1,5 м і не повинні бути прохідними для пішоходів та транзитного руху транспорту. Розміщення дитячих майданчиків на покрівлях напівпідземних і наземних споруд забороняється.

Огляди майданчиків здійснюється комісією з питань обстеження стану дитячих та спортивних майданчиків, яка створюється за рішенням виконавчого комітету Миргородської міської ради.

Поточне обслуговування обладнання і поверхні майданчиків складається з попередніх заходів по підтриманню рівня безпеки та ефективності, включає в себе заходи по виправленню дефектів або відновленню необхідного рівня безпеки ігрового обладнання та поверхонь

Обладнання ігрового комплексу повинно бути встановлено безпечним способом кваліфікованим персоналом в відповідності з технічним паспортом на кожен ігровий компонент майданчика, чи весь майданчик, а також згідно проекту, нормативним документам та інструкціям виробника. Після завершення монтажу обладнання власник(замовник) проводить комісійне обстеження і складає акт приймання. Під час обстеження перевіряється комплектність, правильність та надійність зборки ігрових елементів, надійність кріплення до фундаментів, безпечність покриття майданчика, наявність технічного паспорту виробу. До оформлення акту прийомки майданчик та обладнання на ній повинні бути закриті для використання.

Вимоги безпеки до обладнання дитячих ігрових та спортивних майданчиків повинні відповідати пп. 5.14, 5.15 Правил будови і безпечної експлуатації атракціонної техніки, затверджених наказом від 01.03.2006 N 110 Міністерства України з питань надзвичайних ситуацій та у справах захисту населення від наслідків Чорнобильської катастрофи. Підприємствам, які надають послуги з утримання будинків, споруд та при будинкових територій та іншим балансоутримувачам дитячих ігрових та спортивних майданчиків, встановити періодичність огляду два рази на рік(у квітні та вересні) з оформленням акту огляду та перевірки обладнання дитячих ігрових та спортивних майданчиків.

Для підвищення рівня безпечної експлуатації на майданчиках встановлюються таблички, попереджуючі батьків про правила експлуатації та вікових особливостях обладнання. На майданчиках повинна бути інформація із зазначенням контактного телефону для повідомлення про серйозні пошкодження.

На території дитячих майданчиків забороняється вигулювання домашніх тварин будь-якого виду і породи.

31. Утримання майданчиків та зон для вигулу домашніх тварин здійснюється з дотриманням вимог статті 30¹ Закону України "Про благоустрій населених пунктів".

Органи місцевого самоврядування визначають необхідну кількість та місце розташування майданчиків та зон для вигулу домашніх тварин, організують їх створення і облаштування, що включає в себе їх огороження, встановлення інформаційних табличок, контейнерів для збирання екскрементів домашніх тварин їх власниками, а також здійснюють організацію вивезення і утилізації екскрементів домашніх тварин.

Виводити собак за межі квартири чи території її проживання можна лише на повідку (з ошейником, що містить особистий номер), а небезпечних собак – лише на короткому повідку (не довше 1,2 м) і в наморднику;

Вигулювати собаку без повідка та намордника дозволяється лише в спеціальних місцях вигулу тварин. Там також можна проводити навчання тварин за спеціальними програмами. При цьому небезпечних собак не можна тримати без повідка та намордника навіть у зонах вигулу.

Господар повинен забезпечити безпеку своєї тварини, оточуючих людей і тварин, а також майна від заподіяння шкоди, дорожнього руху при проходженні з твариною біля транспортних шляхів і при їх переході шляхом.

Тварин, зазвичай, можна супроводжувати з 14 років. Проте небезпечних собак дозволено супроводжувати особами від 16 років (окрім психічно хворих та фізично неспроможних контролювати тварину). Тобто діти вигулювати тварин не можуть.

Господар (або особа, що вигулює тварину) повинен прибирати екскременти за своїми тваринами в під'їздах, на тротуарах та інших місцях загального користування; виключення – власники собак-поводирів.

Забороняється заходити з тваринами до громадських місць (місця хачування, магазини, кінотеатри тощо). Виключення – відвідування спеціалізованих магазинів та закладів для тварин та супровід собаками-поводирями.

Забороняється заходити з тваринами на дитячі чи спортивні майданчики, території лікарень, шкіл, інших навчальних закладів.

Забороняється купати тварин на території міських пляжів, у фонтанах.

Забороняється порушувати громадський порядок, в тому числі, потрібно слідкувати за збереженням режиму тиші (з 22.00 до 08.00).

Забороняється вигулювати тварин у стані алкогольного або наркотичного сп'яніння.

Забороняється залишати тварин бездоглядними.

Місце для вигулу домашніх тварин – це територія, на якій власник має право вигулювати собаку в наморднику і повідку, за умови дотримання вимог правил утримання домашніх собак та котів, і яка оснащена відповідними знаками. Зона для вигулу – територія, на якій власник має право вигулювати собаку без намордника і повідка, за умови дотримання вимог правил утримання домашніх собак та котів, і яка оснащена відповідними знаками. Зони для вигулу собак повинні бути відведені в кожному парку і сквері на території міста. Площа зони для вигулу собак не повинна бути менше 30 відсотків від загальної площі парку або скверу. Також зонами вигулу домашніх тварин вважаються зони відчуження протягом доріг, зони відчуження під лініями електропередач, санітарні зони навколо АЗС тощо, пустирі, ліси, лісопосадки, маловідвідувані території, береги річок (крім територій пляжів і місць масового відпочинку). Місця для вигулу виділяються в пішохідній доступності не далі, ніж за 400 метрів. Всі місця та зони для вигулу собак повинні бути обладнані спеціальними попереджувальними знаками про вигул тварин, а також табличками із зазначенням назв і телефонів установ, які відповідають за санітарний стан цих майданчиків або зон вигулу. Крім цього, місця та зони для вигулу домашніх тварин повинні бути обладнані контейнерами для сміття і фекалій.

У разі відсутності можливості обладнання місць для вигулу собак, або коли відстань до найближчого місця або зони для вигулу собак перевищує 400 метрів, дозволяється вигулювати собак на прибудинкових територіях з тильної або технічної сторони будинку, про що повинен свідчити відповідний попереджувальний знак.

32. Порядок проведення робіт з технічної інвентаризації та паспортизації об'єктів благоустрою визначається Інструкцією з проведення технічної інвентаризації та паспортизації об'єктів благоустрою населених пунктів, затвердженою наказом Міністерства регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства України від 29 жовтня 2012 року N 550, зареєстрованою у Міністерстві юстиції України 19 листопада 2012 року за N 1937/22249.

Власник об'єкта благоустрою або уповноважена ним особа замовляє проведення технічної інвентаризації та паспортизації об'єктів благоустрою населених пунктів: парків (гідропарків, лугопарків, лісопарків, парків культури та відпочинку, парків - пам'яток садово-паркового мистецтва, спортивних, дитячих, історичних, національних, меморіальних та інших), рекреаційних зон, садів, скверів та майданчиків, пам'яток культурної та історичної спадщини, майданів, площ, бульварів, проспектів, вулиць, доріг, провулків, узвозів, проїздів, пішохідних та велосипедних доріжок, пляжів, кладовищ, інших територій загального користування; прибудинкових територій; територій будівель та споруд інженерного захисту територій; територій підприємств, установ, організацій та закріплених за ними територій на умовах договору, а також інших об'єктів благоустрою в межах населеного пункту (крім земельних ділянок, на яких розташовано вказані об'єкти).

Будинки та інші об'єкти мають бути забезпечені адресними вказівниками (назва вулиці, номер будинку), встановленими на фасадах будівель або інших видних місцях і освітлюваними у темний час доби.

III. Вимоги до впорядкування території підприємств, установ, організацій у сфері благоустрою населених пунктів

1. Підприємства, установи, організації, які розміщуються на території об'єкта благоустрою, можуть утримувати закріплену за ними територію самостійно або брати пайову участь в утриманні цього об'єкта на умовах договору, укладеного із балансоутримувачем.

Визначення меж утримання територій, прилеглих до території підприємств, установ, організацій, здійснюється відповідно до розділу VII цих Правил.

Визначення обсягів пайової участі підприємств, установ, організацій (В), які розміщуються на території об'єкта благоустрою, в утриманні цього об'єкта здійснюють органи місцевого самоврядування за формулою

$$В = П_з \times С_{бв},$$

де $П_з$ - загальна площа території, закріпленої за підприємством, установою, організацією;

$С_{бв}$ - базова вартість одного квадратного метра земель у межах населеного пункту, визначена у технічній документації з нормативної грошової оцінки земельних ділянок у межах населених пунктів.

2. Підприємства, установи й організації на власних та закріплених територіях повинні здійснювати увесь комплекс робіт, спрямованих на забезпечення та постійне підтримання чистоти і порядку, збереження зелених насаджень, а саме:

- забезпечення постійного прибирання сміття, побутових відходів, бруду, опалого листя, снігу з метою утримання об'єктів благоустрою та прилеглих територій у належному санітарному стані (тротуари прибираються вздовж всієї ділянки будинку, домоволодіння (в межах належності) - до бордюрного каменю);
- забезпечення вивезення сміття, бруду, побутових відходів, опалого листя на відведені для цього ділянки або об'єкти поводження з відходами. Вивезення сміття, побутових відходів здійснюється шляхом укладення відповідних договорів із підприємствами;
- регулярне миття об'єктів та елементів благоустрою (у разі їх придатності до миття) з періодичністю, яка дасть можливість забезпечити їх утримання у належному санітарному стані;
- регулярне прибирання контейнерних майданчиків з періодичністю, яка дасть можливість забезпечити їх утримання у належному санітарному стані;
- утримання приміщень громадських вбиралень, у тому числі дворових, вбиралень на кінцевих зупинках громадського транспорту у належному санітарному та технічному стані;
- очищення опор ліній електропередач, стовбурів дерев, стовпів, парканів, будівель, інших елементів благоустрою від оголошень, реклами, вивішених у недозволених місцях;
- спостереження за станом водоприймальних та оглядових колодязів підземних інженерних мереж, колодязів пожежних гідрантів. У разі виявлення відкритих люків або інших недоліків в утриманні інженерних мереж про це повідомляють організації, які їх експлуатують, для негайного приведення цих мереж у належний стан;
- регулярне знищення бур'янів, скошення трави заввишки більше ніж 10 см, видалення сухостійних дерев та чагарників, видалення сухого та пошкодженого гілля та забезпечення їх видалення;

- регулярне обстеження власних та прилеглих (закріплених) територій з метою виявлення амброзії полинолистої, інших карантинних рослин, вжиття негайних заходів з їх знищення;
- здійснення заходів, що забезпечують збереження зелених насаджень, квітників, газонів;
- вжиття протягом року необхідних заходів боротьби зі шкідниками та хворобами зелених насаджень, а також з поширенням сезонних комах і кліщів, що становлять загрозу здоров'ю населення;
- проведення у повному обсязі заміни засохлих та пошкоджених кущів і дерев;
- усунення на закріплених за ними об'єктах благоустрою (їх частинах) за власний рахунок та в установлені строки пошкоджень інженерних мереж або наслідків аварій, що сталися з їх вини;
- усунення на закріплених за ними об'єктах благоустрою (їх частинах) наслідків надзвичайних ситуацій техногенного та природного характеру.

Підприємства, організації і установи незалежно від форм власності за рішеннями міської ради або інших органів відповідно до чинного законодавства виділяють транспортні засоби, іншу техніку разом з водіями й машиністами для ліквідації наслідків стихійних явищ і обставин, що впливають на дорожній рух.

3. Підприємства, установи, організації, фізичні особи, які експлуатують ліхтарі вуличного освітлення, засоби та обладнання зовнішнього освітлення, світлових показників розміщення пожежних гідрантів, установки з декоративного підсвічування будинків, будівель, споруд, вивісок, вітрин, світлової реклами, зобов'язані забезпечувати їх належний режим роботи та технічний стан.

Усі вітрини повинні бути обладнані спеціальною освітлювальною енергозберігаючою апаратурою.

4. Освітлення має бути рівномірним і не повинно засліплювати учасників дорожнього руху та освітлювати квартири житлових будинків.

Вуличне освітлення повинно вмикатися відповідно до встановленого графіка залежно від пори року та природних умов.

Розміщення обладнання архітектурно-художнього освітлення на фасаді будівель та споруд здійснюється виключно на підставі згоди власника будівлі або приміщень.

На пішохідних переходах, а також ділянках автомобільних доріг, проспектах, магістралях з високим рівнем небезпеки відключення освітлення у темний час доби забороняється.

IV. Вимоги до утримання зелених насаджень на об'єктах благоустрою - територіях загального користування

1. Утримання зелених насаджень на об'єктах благоустрою - територіях загального користування здійснюється згідно з Правилами утримання зелених насаджень у населених пунктах України, затвердженими наказом Міністерства будівництва, архітектури та житлово-комунального господарства України від 10 квітня 2006 року N 105, зареєстрованими у Міністерстві юстиції України 27 липня 2006 року за N 880/12754, та цими Правилами.

Об'єкти благоустрою зеленого господарства використовуються відповідно до їх функціонального призначення для забезпечення сприятливих умов життєдіяльності людини на засадах їх раціонального використання та охорони і утримання відповідно до цих Правил.

На об'єктах благоустрою зеленого господарства забороняється:

- виконувати земляні, будівельні та інші роботи без дозволу, виданого в установленому порядку;
- самовільно влаштовувати городи, пошкоджувати дерева, кущі, квітники, газони;

- вивозити і звалювати в не відведених для цього місцях відходи, сміття, траву, гілки, деревину, сніг, листя тощо;
- складувати будівельні матеріали, конструкції, обладнання;
- самовільно встановлювати об'єкти зовнішньої реклами, торговельні лотки, павільйони, кіоски тощо;
- посипати кухонною сіллю сніг та лід на тротуарах;
- влаштовувати стоянки автомашин, суден, катерів;
- влаштовувати зупинки пасажирського транспорту та паркувати автотранспортні засоби на газонах;
- влаштовувати ігри на газонах;
- спалювати суху рослинність, розпалювати багаття та порушувати інші правила протипожежної безпеки;
- підвішувати на деревах гамаки, гойдалки, мотузки для сушіння білизни, прикріплювати рекламні щити, електропроводи та інше, якщо вони можуть пошкодити дерево;
- добувати з дерев сік, смолу, наносити механічні пошкодження;
- рвати квіти, ламати гілки дерев;
- винищувати мурашники, ловити птахів і звірів;
- випасати худобу, вигулювати та дресирувати тварин у не відведених для цього місцях;
- здійснювати ремонт, обслуговування та миття транспортних засобів, машин, механізмів у не відведених для цього місцях.

Відповідальними за збереження зелених насаджень і належний догляд за ними є:

- на об'єктах благоустрою державної чи комунальної власності - балансоутримувачі цих об'єктів;
- на територіях установ, підприємств, організацій та прилеглих територіях - установи, організації, підприємства;
- на територіях земельних ділянок, які відведені під будівництво, - забудовники чи власники цих територій;
- на безхазяйних територіях, пустирях - місцеві органи самоврядування;
- на приватних садибах і прилеглих ділянках - їх власники або користувачі.

Індивідуальний споживач зобов'язаний укладати договори про надання житлово-комунальних послуг

Споживачі зобов'язані укласти договір про поводження з побутовими відходами з особою, визначеною у встановленому законодавством порядку. Одиницею виміру обсягу наданих послуг з поводження з побутовими відходами є кілограм, тонна, кубічний метр або інша одиниця, визначена правилами надання відповідної комунальної послуги, що затверджуються уповноваженим законом органом. Одиниця виміру обсягу наданих послуг з поводження з побутовими відходами встановлюється органом місцевого самоврядування.

Послуга на поводження з побутовими відходами надається згідно з умовами договору, що укладається з урахуванням особливостей чинного законодавства та вимогами правил надання послуг з поводження з побутовими відходами, що затверджуються Кабінетом Міністрів України.

Власники або наймачі, користувачі, у тому числі орендарі, джерел утворення побутових відходів, земельних ділянок укладають договори з юридичною особою, яка визначена виконавцем послуг на вивезення побутових відходів та здійснюють оплату таких послуг. До джерел утворення побутових відходів слід відносити об'єкти, на яких утворюються побутові відходи (житлові будинки, підприємства, установи, організації та земельні ділянки).

Поводження з побутовими відходами здійснюється відповідно до державних норм і правил.

Власники або наймачі, користувачі, у тому числі орендарі, джерел утворення побутових відходів укладають договори з виконавцем послуг з вивезення побутових відходів, здійснюють оплату послуг з поводження з побутовими відходами та забезпечують роздільне збирання побутових відходів.

Укладення договорів з Виконавцем послуг з вивезення побутових відходів є обов'язковим.

2. Інвентаризація зелених насаджень здійснюється відповідно до Інструкції з інвентаризації зелених насаджень у населених пунктах України, затвердженої наказом Державного комітету будівництва, архітектури та житлової політики України від 24 грудня 2001 року N 226, зареєстрованої у Міністерстві юстиції України 25 лютого 2002 року за N 182/6470.

Інвентаризація зелених насаджень проводиться суб'єктами господарювання, які проводять технічну інвентаризацію об'єктів нерухомого майна, підприємствами, організаціями, які мають на це право, а також балансоутримувачами об'єктів благоустрою державної чи комунальної форми власності, які мають технічні можливості, відповідних фахівців (далі - виконавці робіт з інвентаризації зелених насаджень), за погодженням з виконавчими органами міської ради раз на п'ять років з квітня до жовтня

3. Замовники будівництва повинні огорожувати зелені насадження, щоб запобігти їх пошкодженню.

4. Видалення дерев, кущів, газонів і квітників здійснюється відповідно до Порядку видалення дерев, кущів, газонів і квітників у населених пунктах, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 01 серпня 2006 року N 1045 (далі - Порядок).

Видалення зелених насаджень здійснюється у разі:

- виконання підготовчих і будівельних робіт на об'єктах відповідно до статей 35-37 Закону України "Про регулювання містобудівної діяльності";
- знесення аварійних, сухостійних і фаутичних дерев, а також самосійних і порослевих дерев з діаметром кореневої шийки не більш як 5 сантиметрів;
- ліквідації аварійної ситуації на інженерних мережах населеного пункту;
- відновлення світлового режиму в житловому приміщенні, що затіняється деревами;
- проведення ремонтних та експлуатаційних робіт в охоронній зоні повітряних ліній електропередачі, на трансформаторній підстанції і розподільному пункті системи енергопостачання, мережі водо-, тепlopостачання та водовідведення, телекомунікаційній і кабельній електромережі;
- досягнення деревом вікової межі;
- провадження господарської діяльності на території розсадників з вирощування декоративних дерев та кущів;
- ліквідації наслідків стихійного лиха, аварійної та надзвичайної ситуації.

Видалення зелених насаджень на території населеного пункту здійснюється:

- за рішенням виконавчого органу сільської, селищної, міської ради (далі - компетентний орган) на підставі ордеру (крім випадків, передбачених пунктами 7-10 Порядку);
- на підставі документів, визначених статтями 35-37 Закону України "Про регулювання містобудівної діяльності".

За наявності дозволу на виконання будівельних робіт отримання замовником та генеральним підрядником чи підрядником (якщо будівельні роботи виконуються без залучення субпідрядників) інших документів дозвільного характеру для видалення зелених насаджень у межах будівельного майданчика не вимагається.

Підставою для прийняття рішення Виконавчим комітетом Миргородської міської ради (далі – Виконком) є заява про видалення зелених насаджень, подана юридичною чи фізичною особою.

Після надходження заяви Виконком утворює комісію з питань визначення стану зелених насаджень та їх відновної вартості (далі - комісія), до складу якої входять представники заявника, власника земельної ділянки (користувача), компетентного органу, територіального органу Держекоінспекції, а у разі потреби - балансоутримувача території та комунального підприємства, що здійснює утримання зелених насаджень.

Комісія у п'ятиденний строк після її затвердження визначає стан зелених насаджень, розташованих на земельній ділянці, і їх відновну вартість та складає акт обстеження тих насаджень, що підлягають видаленню (далі - акт), за формою, затвердженою Мінрегіоном.

Відновна вартість зелених насаджень визначається згідно з методикою, затвердженою Мінрегіоном.

У разі знесення аварійних, сухостійних і фаутичних дерев комісія з'ясовує причину набуття деревами такого стану, про яку зазначається в складеному комісією акті.

Голова комісії готує в п'ятиденний строк проект рішення компетентного органу про видалення зелених насаджень, в якому зазначається інформація про кількість зелених насаджень, що підлягають видаленню і залишаються на земельній ділянці.

Виконком у місячний строк після надходження зазначеного проекту рішення про видалення зелених насаджень приймає відповідне рішення і видає наступного дня заявнику його копію для оплати відновної вартості зелених насаджень, що підлягають видаленню.

Ордер на видалення зелених насаджень компетентний орган видає не пізніше наступного робочого дня після подання заявником документа про сплату відновної вартості зелених насаджень, що підлягають видаленню.

Методику визначення відновної вартості зелених насаджень і зразок ордера затверджує Мінрегіон.

Відновна вартість зелених насаджень, що належать до комунальної власності, сплачується до відповідного місцевого бюджету.

У разі видалення зелених насаджень у зв'язку із будівництвом об'єктів розмір їх відновної вартості зменшується на суму, передбачену проектною документацією на озеленення території.

Сплата відновної вартості зелених насаджень не проводиться у разі:

- будівництва (нового будівництва, реконструкції, реставрації, капітального ремонту) житлових будинків, об'єктів інженерно-транспортної та соціальної інфраструктури, благоустрою та інших об'єктів будівництва, що споруджуються за рахунок коштів державного чи місцевого бюджету;
- знесення аварійних, сухостійних і фаутичних дерев, а також самосійних і порослевих дерев з діаметром кореневої шийки не більш як 5 сантиметрів;
- ліквідації аварійної ситуації на інженерних мережах населеного пункту;
- відновлення світлового режиму в житловому приміщенні, що затіняється деревами;
- проведення ремонтних та експлуатаційних робіт в охоронній зоні повітряних ліній електропередачі, на трансформаторній підстанції і розподільному пункті системи енергопостачання, мережі водо-, теплопостачання та водовідведення, телекомунікаційній і кабельній електромережі;
- досягнення деревом вікової межі;
- провадження господарської діяльності на території розсадників з вирощування декоративних дерев та кущів;
- ліквідації наслідків стихійного лиха, аварійної та надзвичайної ситуації.

Видалення аварійних, сухостійних і фаутих дерев на об'єкті благоустрою здійснює балансоутримувач на підставі акта, що складається відповідно до розділу 4 цього Порядку.

У процесі ліквідації наслідків стихійного лиха, аварійної та надзвичайної ситуації, а також у разі, коли стан зелених насаджень загрожує життю, здоров'ю громадян чи майну громадян та/або юридичних осіб, видалення зелених насаджень здійснюється негайно з подальшим оформленням акта відповідно до розділу 4 цього Порядку.

Видалення зелених насаджень на території меморіального комплексу та кладовищі здійснюється за рішенням балансоутримувача без сплати їх відновної вартості.

Видалення зелених насаджень на земельній ділянці, яка перебуває у приватній власності, та на присадибній ділянці здійснюється за рішенням власника (користувача) земельної ділянки без сплати їх відновної вартості.

Відновна вартість зелених насаджень, розташованих на земельній ділянці, що відведена в установленому порядку фізичній або юридичній особі (крім відновної вартості зелених насаджень, посаджених (створених) цією особою), сплачується під час передачі такої ділянки у власність відповідної особи.

5. Забороняється самовільне знищення, пошкодження або видалення зелених насаджень.

Видалення зелених насаджень, збір квітів, грибів на територіях парків, рекреаційних зон, садів, скверів, майданчиків здійснюється відповідно до законодавства у сфері охорони та утримання зелених насаджень.

6. Для озеленення територій населених пунктів використовуються види рослин аборигенної флори та їх декоративні форми.

7. Забороняється використовувати в озелененні територій населених пунктів інвазивні (чужорідні) види рослин.

8. Прибережні захисні смуги є природоохоронною територією з режимом обмеженої господарської діяльності.

У прибережних захисних смугах уздовж річок, навколо водойм та на островах забороняється:

- розорювання земель (крім підготовки ґрунту для залуження і залісення), а також садівництво та городництво;
- зберігання та застосування пестицидів і добрив;
- влаштування літніх таборів для худоби;
- будівництво будь-яких споруд (крім гідротехнічних, навігаційного призначення, гідрометричних та лінійних, а також інженерно-технічних і фортифікаційних споруд, огорож, прикордонних знаків, прикордонних просік, комунікацій), у тому числі баз відпочинку, дач, гаражів та стоянок автомобілів;
- миття та обслуговування транспортних засобів і техніки;
- влаштування звалищ сміття, гноєсховищ, накопичувачів рідких і твердих відходів виробництва, кладовищ, скотомогильників, полів фільтрації тощо;
- випалювання сухої рослинності або її залишків з порушенням порядку, встановленого центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони навколишнього природного середовища.

V. Вимоги до утримання будівель і споруд інженерного захисту територій

1. Утримання споруд інженерного захисту територій від небезпечних геологічних процесів здійснюється з дотриманням вимог:

постанови Кабінету Міністрів України від 08 листопада 1996 року N 1369 "Про інженерний захист територій, об'єктів і споруд від зсувів";

Правил експлуатації споруд інженерного захисту територій населених пунктів від підтоплення, затверджених наказом Міністерства регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства України від 16 січня 2012 року N 23, зареєстрованих у Міністерстві юстиції України 03 лютого 2012 року за N 170/20483;

ДСТУ-Н Б В.2.5-61:2012 "Настанова з улаштування систем поверхневого водовідведення".

2. Утримання фонду захисних споруд цивільного захисту здійснюється відповідно до Порядку створення, утримання фонду захисних споруд цивільного захисту та ведення його обліку, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 10 березня 2017 року N 138.

Утримання фонду захисних споруд у готовності до використання за призначенням здійснюється їх балансоутримувачами.

У разі використання однієї захисної споруди кількома суб'єктами господарювання вони беруть участь в її утриманні відповідно до договорів, укладених з балансоутримувачем захисної споруди.

Балансоутримувачі можуть організовувати утримання та експлуатацію сховищ як протирадіаційних укриттів у разі відсутності потреби в таких сховищах відповідно до вимог щодо утримання та експлуатації захисних споруд.

Балансоутримувач забезпечує утримання захисних споруд та інших споруд, що повинні використовуватися для укриття населення, а також підтримання їх у стані, необхідному для приведення у готовність до використання за призначенням відповідно до вимог щодо утримання та експлуатації захисних споруд.

Використання основних приміщень захисної споруди для потреб суб'єкта господарювання здійснюється за умови забезпечення розміщення у споруді людей, техніки та майна в кількості не більше 50 відсотків розрахункової місткості без звільнення від техніки та майна, що в них перебувають. У такому разі розміщення і складування обладнання, майна та техніки повинно здійснюватися з урахуванням забезпечення постійного вільного доступу до допоміжних приміщень споруди для їх огляду, обслуговування і ремонту інженерно-технічного обладнання.

У разі приведення захисної споруди в готовність до використання за призначенням приміщення звільняється від техніки та майна у строк, визначений Порядком створення, утримання фонду захисних споруд цивільного захисту та ведення його обліку.

Обслуговування та ремонт інженерно-технічного і спеціального обладнання, засобів зв'язку та оповіщення, що розміщені в захисних спорудах, які використовуються для потреб суб'єкта господарювання, повинні здійснюватися в обсягах та у строки, визначені виробником.

2.1. Особи, які здійснюють водокористування зобов'язані:

- утримувати в належному стані зони санітарної охорони джерел питного та господарсько-побутового водопостачання, прибережні захисні смуги, смуги відведення, берегові смуги водних шляхів, очисні та інші водогосподарські споруди та технічні пристрої;
- використовувати воду (водні об'єкти) відповідно до цілей та умов їх надання;
- дотримувати встановлених нормативів гранично допустимого скидання забруднюючих речовин та встановлених лімітів забору води, лімітів використання води та лімітів скидання забруднюючих речовин, а також санітарних та інших вимог щодо впорядкування своєї території;
- використовувати ефективні сучасні технічні засоби і технології для утримання своєї території в належному стані, а також здійснювати заходи щодо запобігання забрудненню водних об'єктів стічними (дощовими, сніговими) водами, що відводяться з неї;

- не допускати порушення прав, наданих іншим водокористувачам, а також заподіяння шкоди господарським об'єктам та об'єктам навколишнього природного середовища;
- здійснювати спеціальне водокористування лише за наявності дозволу.

3. Ремонт та утримання будівель і споруд інженерного захисту територій від підтоплення здійснюються у порядку, затвердженому наказом Державного комітету України з питань житлово-комунального господарства від 23.09.2003 № 154 «Про затвердження Порядку проведення ремонту та утримання об'єктів благоустрою населених пунктів», зареєстрованим у Міністерстві юстиції України 12.02.2004 за № 189/8788, та відповідно до вимог цих Правил.

Аварійний ремонт споруд інженерного захисту територій повинен включати роботи з ліквідації і запобігання можливим аваріям і аварійним випадкам.

Такі роботи повинні розпочинатися негайно і проводитися безперервно максимальною кількістю робітників.

Для виконання ремонтних робіт аварійного характеру на спорудах інженерного захисту територій повинен бути аварійний запас матеріалів, інструменту, а також частин і деталей механічного та електротехнічного обладнання.

3.1. Скидання фекальних, промислових та інших стічних вод у підземні й відкриті дрени, приймальні камери насосних станцій і оглядові колодязі, а також здійснення гідросплавляння снігу системами водостоків заборонено.

4. Для створення сприятливого режиму водних об'єктів, попередження їх забруднення, засмічення і вичерпання, знищення навколоводних рослин і тварин, а також зменшення коливань стоку вздовж річок, морів та навколо озер, водосховищ і інших водойм встановлюються водоохоронні зони.

Водоохоронна зона є природоохоронною територією господарської діяльності, що регулюється.

На території водоохоронних зон забороняється:

- використання стійких та сильнодіючих пестицидів;
- влаштування кладовищ, скотомогильників, звалищ, полів фільтрації;
- скидання неочищених стічних вод, використовуючи рельєф місцевості (балки, пониззя, кар'єри тощо), а також у потічки.

VI. Вимоги до санітарного очищення територій

1. Збирання та вивезення побутових відходів у межах певної території здійснюються суб'єктом господарювання, який уповноважений на це органом місцевого самоврядування на конкурсних засадах відповідно до Порядку проведення конкурсу на надання послуг з вивезення побутових відходів, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 16 листопада 2011 року N 1173.

2. Зберігання побутових відходів здійснюється згідно з вимогами Державних санітарних норм та правил утримання територій населених місць, затверджених наказом Міністерства охорони здоров'я України від 17 березня 2011 року N 145, зареєстрованих у Міністерстві юстиції України 05 квітня 2011 року за N 457/19195, та Методики роздільного збирання побутових відходів, затвердженої наказом Міністерства регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства України від 01 серпня 2011 року N 133.

Зберігання та видалення відходів здійснюються відповідно до вимог екологічної безпеки та способами, що забезпечують максимальне використання відходів чи передачу їх іншим споживачам (за винятком захоронення). Видалення відходів здійснюється з обов'язковим забезпеченням можливості утилізації чи захоронення залишкових продуктів. Зберігання та видалення відходів здійснюються в місцях, визначених органами місцевого

самоврядування з врахуванням вимог земельного та природоохоронного законодавства, за наявності дозволу на здійснення операцій у сфері поводження з відходами, в якому визначені види та кількість відходів, загальні технічні вимоги, заходи безпеки, відомості щодо утворення, призначення, методів оброблення відходів відповідно до встановлених умов їх зберігання

Санітарне очищення територій населених місць повинно бути планово-регулярним і включати раціональне та своєчасне збирання, зберігання, перевезення та видалення, надійне знешкодження, економічно доцільну утилізацію побутових відходів і екологічно безпечне захоронення побутових відходів, що утворюються на території населеного пункту та у місцях перебування людей за його межами, відповідно до схеми санітарного очищення погодженої державною санітарно-епідеміологічною службою відповідної адміністративної території та затвердженої у встановленому законодавством порядку.

Санітарне очищення територій населених місць здійснюється спеціалізованими підприємствами незалежно від форми власності та підпорядкування на договірних засадах у встановленому законодавством порядку.

Забороняється спалювати побутові відходи на об'єктах благоустрою та на об'єктах поводження з відходами, не призначених для цього.

3. Роздільне збирання побутових відходів, включаючи небезпечні відходи у їх складі, здійснюється власниками таких відходів з дотриманням вимог:

Закону України "Про відходи";

Правил надання послуг з поводження з побутовими відходами, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 10 грудня 2008 року N 1070;

Методики роздільного збирання побутових відходів, затвердженої наказом Міністерства регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства України від 01 серпня 2011 року N 133;

Порядку розроблення, погодження та затвердження схем санітарного очищення населених пунктів, затвердженого наказом Міністерства регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства України від 23 березня 2017 року N 57.

Державних санітарних норм та правил утримання територій населених місць, затверджених наказом Міністерства охорони здоров'я України від 17 березня 2011 року N 145;

Державних будівельних норм "Склад та зміст схеми санітарного очищення населеного пункту" (ДБН Б.2.2-6:2013);

інших нормативно-правових актів та нормативно-технічних документів у сфері поводження з відходами.

Основні напрями оптимізації сфери поводження з твердими побутовими відходами у Миргородському субрегіоні

В «Стратегії сталого розвитку Миргородського субрегіону до 2028 року», затвердженої рішенням Миргородської міської ради від 18 травня 2018 року № 101, визначено основні напрями оптимізації сфери поводження з твердими побутовими відходами у Миргородському субрегіоні:

- створення передумов для підвищення рівня культури поводження з побутовими відходами серед жителів субрегіону;
- проведення освітньої та PR-кампанії щодо збирання твердих побутових відходів на території субрегіону;
- проведення роз'яснювальної роботи з сільськими радами та органами самоорганізації населення;
- підвищення рівня екологічної безпеки на території субрегіону;
- зниження рівня інфекційних захворювань серед мешканців та гостей субрегіону;
- підвищення рівня комфортності проживання населення;

- зменшення видатків з бюджетів територіальних громад на ліквідацію несанкціонованих звалищ та смітників;
- придбання пластикових контейнерів та сміттевозів;
- укладання договорів з власниками домогосподарств на вивезення побутових відходів.

Споживачі з вивезення та захоронення твердих побутових відходів отримують послуги на договірній основі. Власники або наймачі, користувачі, у тому числі орендарі, джерел утворення побутових відходів укладають договори з виконавцем послуг з вивезення побутових відходів, здійснюють оплату послуг з поводження з побутовими відходами та забезпечують роздільне збирання побутових відходів. Договори укладаються з споживачами згідно з нормами надання послуг з поводження з твердими побутовими відходами.

Для збирання твердих побутових відходів застосовується як планово-подвірна, так і планово - поквартирна системи збирання побутових відходів:

- планово-подвірна система збирання побутових відходів (контейнерний метод збору відходів) застосовується для збирання твердих побутових відходів від населення багатоквартирних будинків організацій, установ та закладів;
- планово-поквартирна системи збирання побутових відходів застосовується для збирання твердих побутових відходів в зонах садибної забудови за контейнерним методом збирання з використанням контейнерів об'ємом 0,24 м³.

На окремих установах, закладах та організаціях, вивезення твердих побутових відходів здійснюється за заявочною системою.

Збирання ремонтних і великогабаритних відходів здійснюється за заявочною системою. Збирання рідких відходів здійснюється за заявочною системою.

Для забезпечення шумового комфорту населення побутові відходи слід вивозити, як правило, не раніше ніж о 7 годині і не пізніше ніж о 23 годині, при цьому рівні шуму не повинні перевищувати гігієнічних нормативів для відповідного часу доби.

Сортування відходів здійснюється на етапі роздільного збирання. Окремо зібрані компоненти твердих побутових відходів: папір, скло та пластик збирають у спеціально обладнані транспортні засоби та перевозять на сортувальну станцію, де здійснюється перебирання та пресування вторинної сировини.

Роздільне збирання побутових відходів здійснюється з метою зменшення їх кількості, що захоронюється на полігонах побутових відходів, одержання вторинної сировини та вилучення небезпечних відходів, що є у складі побутових відходів, поліпшення екологічного стану довкілля.

Впровадження роздільного збирання ТПВ має супроводжуватись проведенням постійної агітаційної роботи щодо безпечного в санітарно-епідемічному та екологічному відношеннях поводження з ТПВ та необхідності свідомої активної участі усіх верств населення у впровадженні роздільного збирання компонентів ТПВ.

Збирання твердих побутових відходів може здійснюватися контейнерним та безконтейнерним методами.

За контейнерним методом тверді побутові відходи збирають у контейнери, розміщені на контейнерних майданчиках.

Безконтейнерний метод застосовується на тих територіях населених пунктів, де обмежена можливість проїзду спеціально обладнаних транспортних засобів, їх маневрування.

Безконтейнерний метод збирання застосовується при планово-поквартирній системі збирання побутових відходів. Планово-поквартирну систему збирання побутових відходів можна застосовувати виключно на території садибної забудови.

Збирання твердих відходів за безконтейнерним методом у м. Миргород рекомендується здійснювати таким способом: власники або наймачі, користувачі, у тому числі орендарі одноквартирних житлових будинків, земельних ділянок виносять тверді відходи у власних або орендованих контейнерах об'ємом 0,24 м³у певну годину та самостійно завантажують їх безпосередньо у спецавтотранспорт.

Для збирання та тимчасового зберігання компонентів (складових) небезпечних відходів у складі побутових відходів, що вміщують ртуть або забруднені ртуттю, рекомендується застосовувати змінні герметичні металеві контейнери червоного кольору, які рекомендується виготовляти з холоднокатаної сталі товщиною від 0,45 до 1,5 мм з конструкцією завантажувального пристрою контейнера, а також його конструкцією усередині, що може забезпечувати цілісність під час завантаження, транспортування та вивантаження компонентів (складових) небезпечних відходів у складі побутових відходів, що вміщують ртуть або забруднені ртуттю. Рекомендується використовувати контейнер модульний для збирання, накопичення та тимчасового зберігання небезпечних відходів: відпрацьованих компактних люмінесцентних ламп, відходів, що вміщують ртуть (побутові термометри) і хімічних джерел струму (батареї, акумулятори). Конструкція контейнера улаштована так, що всі небезпечні відходи, надходячи до контейнеру, «скочуються» на дно, не пошкоджуючись і не пошкоджуючи предмети, що вже знаходяться у контейнері

3.1. Місця розташування контейнерних майданчиків на об'єктах благоустрою населених пунктів визначаються у складі проектів будівництва житлових і громадських будівель і споруд, а для території садибної забудови - у складі проектів детальних планів цих територій.

У виняткових випадках в районах забудови, що склалася, де немає можливості дотримання відстаней, зазначених у пункті 2.8 Санітарних норм, місця розташування контейнерних майданчиків встановлюються комісією за участю посадових осіб спеціально уповноважених органів містобудування та архітектури і державної санітарно-епідеміологічної служби, а також представників балансоутримувача будинку та органу самоорганізації населення. Комісією складається акт довільної форми щодо місця розташування контейнерного майданчика, який підписується всіма членами комісії у чотирьох примірниках для кожної із сторін.

Дозволяється розміщення контейнерів для зберігання побутових відходів у ізольованих спеціально обладнаних приміщеннях будівель і споруд за умови дотримання вимог, передбачених пунктом 2.20 Санітарних норм.

Контейнерні майданчики повинні бути віддалені від меж земельних ділянок навчальних та лікувально-профілактичних закладів, стін житлових та громадських будівель і споруд, майданчиків для ігор дітей та відпочинку населення на відстань не менше 20 м.

На території садибної забудови населених пунктів відстань від контейнерних майданчиків до меж присадибних ділянок зі сторони вулиць повинна складати не менш як 5 м.

Місця розміщення контейнерів для зберігання побутових відходів на присадибній ділянці та відстань від них до власного житлового будинку визначає власник цього будинку з додержанням правил добросусідства.

Спірні питання щодо місць розміщення контейнерів для зберігання побутових відходів на території присадибної ділянки розглядаються у порядку вирішення земельних спорів згідно з законодавством.

Власник контейнерів для зберігання побутових відходів зобов'язаний забезпечити їх миття та дезінфекцію засобами, дозволеними до використання Міністерством охорони здоров'я України, у літній період року - не рідше одного разу на 10 діб, а в інші періоди року - не рідше одного разу на місяць.

Відповідальність за технічний і санітарний стан контейнерів несуть їх власники або балансоутримувачі.

Відповідальність за технічний і санітарний стан контейнерних майданчиків, чистоту і порядок навколо них, якість надання послуг споживачам – фізичним особам, несе власник або балансоутримувач житлового фонду.

Відповідальність за технічний і санітарний стан контейнерних майданчиків, чистоту і порядок навколо них, якість надання послуг споживачам – юридичним особам, несе споживач.

Після вивантаження твердих побутових відходів з контейнерів у спеціально обладнаний транспортний засіб працівник організації виконавця послуг з перевезення твердих побутових відходів, що проводить вивантаження, зобов'язаний прибрати територію. Представник організації, що здійснює експлуатацію житлового фонду (двірник) зобов'язаний бути присутнім під час вивантаження твердих побутових відходів з контейнерів у спеціально обладнаний транспортний засіб.

У випадку утворення звалища твердих побутових відходів на контейнерному майданчику, що виникло через зрив графіка вивезення твердих побутових відходів, ліквідацію звалища здійснює виконавець послуги з вивезення побутових відходів у термін до 24 годин.

Під час надання послуг з поводження з побутовими відходами великогабаритні та ремонтні відходи у складі побутових відходів вивозяться окремо від інших видів побутових відходів. На час ремонту будинків (квартир в житлових будинках) на територіях дворів відводиться місце балансоутримувачем для тимчасового складання будматеріалів, будівельного сміття, великогабаритних відходів, старих меблів, побутової техніки, металобрухту тощо, які вивозяться транспортом комунальних підприємств за заявкою.

До небезпечних компонентів (складових) побутових відходів відносяться: непридатні для експлуатації батарейки та акумулятори, зламані електроприлади, залишки лакофарбових речовин у тарі, різні добрива або отрутохімікати, прострочена побутова хімія, медичні препарати, термометри на основі ртуті, енергозберігаючі лампи. Тверді побутові відходи, такі як медичні залишки препаратів, залишки лакофарбових речовин і косметики становлять небезпеку для навколишнього середовища, в разі їх потрапляння у водойми. Батарейки і градусники та лампи, що містять ртуть, не представляють небезпеки до тих пір, поки не ушкодився їх корпус.

3.2. Рідкі відходи (фекалії, сеча, помий), що утворюються у житлових та громадських будівлях і спорудах за відсутності централізованого водопостачання та водовідведення,

допускається зберігати у вигрібних ямах (вигребах). У разі наявності дворових вбиралень вигрібна яма може бути спільною.

Вигріб повинен бути водонепроникним та мати щільно прилягаючу кришку. Об'єм вигребу розраховується виходячи з чисельності населення, що ним користується.

Вигреби необхідно очищати у міру їх заповнення. Перевезення рідких відходів з вигребів та розміщення їх на території приватних володінь, а також використання їх як добрива в сільському господарстві забороняється.

Вигреби повинні бути віддалені від меж земельних ділянок навчальних та лікувально-профілактичних закладів, стін житлових та громадських будівель і споруд, майданчиків для ігор дітей та відпочинку населення на відстань не менше 20 м.

Місце розміщення вигребу на присадибній ділянці та відстань від нього до власного житлового будинку визначає власник цього будинку з дотриманням правил добросусідства.

Спірні питання щодо місць розміщення вигребів на території присадибної ділянки розглядаються у порядку вирішення земельних спорів згідно з законодавством.

В умовах нецентралізованого водопостачання вигреби на території присадибної ділянки повинні бути віддалені від індивідуальних колодязів і каптажів джерел на відстань не менше 20 м, при цьому відстань від вигребів до громадських колодязів і каптажів джерел повинна бути не менше 50 м. При цьому слід враховувати напрямок схилу ділянки.

Перевезення побутових відходів необхідно здійснювати спеціально обладнаними для цього транспортними засобами (сміттєвозами, асенізаційними машинами тощо), що унеможливають їх розвіювання, розсипання, розливання та розпилення, а також забезпечують зручність під час їх завантаження та вивантаження. Під час перевезення небезпечних відходів у складі побутових необхідно забезпечити збереження їх цілісності та унеможливити їх руйнування та змішування між собою та з іншими видами відходів.

3.3. Для збирання побутових відходів на всіх об'єктах благоустрою повинні бути встановлені в достатній кількості урни.

В обов'язковому порядку урни встановлюють в місцях зупинки громадського транспорту, входу в громадські і житлові будівлі, на пішохідних тротуарах і доріжках, в парках, скверах, на майданах, площах, бульварах, вулицях і дорогах, на дитячих, спортивних майданчиках, майданчиках для стоянки автомобілів, велосипедів та мотоциклів, при входах у магазини, підприємства харчування (кафе, їдальні, ресторани тощо), побутового обслуговування, культурно-видовищні установи, навчальні заклади, лікувально-профілактичні установи, на вокзалах, ринках, при входах в офіси, організації, установи і підприємства, у місцях організації вуличної торгівлі. Відстань між урнами визначається чинними санітарними правилами і нормами: 10-40 м на територіях з підвищеною щільністю населення та 50-100 м – на територіях із середньою і низькою щільністю населення

Чищення урн слід проводити систематично в міру їх наповнення. За утримання урн у чистоті відповідають підприємства, установи та організації, що здійснюють прибирання закріплених за ними територій.

Урни встановлюються:

- торговельними об'єктами — біля входу і виходу з приміщення, біля торгових палаток, ларьків, павільйонів та інших споруд:

- підприємствами, установами, організаціями (в т.ч. орендарями) — навпроти своїх будівель, біля входу і виходу з приміщення;
- підприємствами комунального господарства — в парках, скверах, дворах будинків, на площах та зупинках громадського транспорту.

Тип урни (колір, форма) погоджується в управлінні містобудування та архітектури Миргородської міської ради. Урни повинні утримуватись в належному технічному стані і прибиратись від сміття в міру його накопичення, один раз на тиждень промиватись водою з дезінфікуючими засобами.

На території об'єктів рекреації встановлення урн треба передбачати біля лав.

На урни слід наносити інформацію способом, що забезпечує її механічну стійкість, про: назву або шифр організації, у власності якої знаходиться урна – у правому верхньому куті кожної бокової стінки урни; назву або шифр організації, яка здійснює збирання та перевезення твердих побутових відходів з урни – посередині кожної бокової стінки урни. Фарбувати урни слід не рідше одного разу на рік у контрастний, яскравий колір, що не порушує загальної естетики об'єктів благоустрою.

Розміщення урн на об'єктах благоустрою населених пунктів визначається у складі проектів детальних планів територій.

Очищати урни від сміття слід протягом дня по мірі їх наповнення, але не рідше одного разу на добу. Лікувально-профілактичний заклад проводить щоденну очистку, мийку та дезінфекцію збірників урн.

Урни встановлюють та очищають за рахунок підприємств, організацій і установ, власників об'єктів, на території яких вони знаходяться

В населених пунктах на вулицях та провулках встановлено урни, які є комунальною власністю.

3.4. У населених пунктах, на території курортів, у місцях масового скупчення і відвідування громадян (парки, сквери, торгово-розважальні комплекси тощо) повинні влаштовуватись громадські вбиральні відповідно до вимог санітарного законодавства з розрахунку 1 санітарно-технічний прилад на 500 осіб. Забороняється будівництво громадських вбиралень, каналізованих на вигріб.

Громадські вбиральні розміщують як окремо розташовані самостійні об'єкти і як вбудовані (прибудовані) до громадських будівель або споруд. Розміщувати громадські вбиральні в житлових, шкільних, дитячих дошкільних, лікувально-профілактичних і санітарно-епідеміологічних установах, а також прибудовувати до дитячих, навчальних, лікувальних об'єктів, об'єктів громадського харчування, продуктових магазинів заборонено.

Місця розташування громадських вбиралень треба позначати відповідними показниками. Показники розташовуються у місцях інтенсивного пішохідного руху та мають бути освітленими.

Територія навколо громадської вбиральні має бути озелененою та заасфальтованою або викладеною плиткою з похилом для відведення поверхневих вод.

Громадську вбиральню приєднують до мереж водопостачання, каналізації та опалення.

Будівництво вбиралень з вигребом на території населених пунктів заборонено. Санітарне очищення та утримання громадських вбиралень треба виконувати згідно з Державними санітарними нормами та правилами утримання територій населених місць.

Санітарне очищення та утримання громадських вбиралень треба виконувати згідно з Державними санітарними нормами і правилами утримання територій населених місць.

Мобільні туалетні кабінки без вигребу встановлюють для тимчасового обслуговування окремих об'єктів невеликої потужності.

На період проведення масових громадських заходів (мітинги, концерти, спортивні змагання тощо) місця їх проведення необхідно додатково забезпечити контейнерами для

зберігання побутових відходів та мобільними (пересувними) санітарно-технічними приладами (вбиральні, умивальники) із запасами питної води та герметичними ємкостями для збору рідких відходів з розрахунку на чисельність громадян, що беруть участь у заходах за нормами утворення відходів і водоспоживання.

За погодженням з державною санітарно-епідеміологічною службою відповідної адміністративної території на період проведення масових громадських заходів (мітинги, концерти, спортивні змагання тощо) місця їх проведення необхідно додатково забезпечити контейнерами для зберігання побутових відходів та мобільними (пересувними) санітарно-технічними приладами (вбиральні, умивальники) із запасами питної води та герметичними ємкостями для збору рідких відходів з розрахунку на чисельність громадян, що беруть участь у заходах, за нормами утворення відходів і водоспоживання.

4. Зберігання вилучених та зібраних небезпечних відходів у складі побутових відходів здійснюється в спеціально організованих відповідно до схеми санітарного очищення населеного пункту місцях їх тимчасового зберігання до передачі їх спеціалізованим організаціям, що мають ліцензії на здійснення операцій у сфері поводження з небезпечними відходами.

Забороняється складування тари і запасів товарів біля кіосків, наметів, торговельних павільйонів, магазинів та інших підприємств торгівлі, а також на прилеглий до них території. Підприємства торгівлі зобов'язані здійснювати прибирання прилеглих територій у радіусі не менше 5 м та забезпечувати зберігання і перевезення побутових відходів відповідно до вимог Санітарних норм.

Забороняється несанкціоноване скидання і розміщення відходів, у тому числі побутових, у підземних горизонтах, на території міст та інших населених пунктів, на територіях природно-заповідного фонду, на землях природоохоронного, оздоровчого, рекреаційного та історико-культурного призначення, в межах водоохоронних зон та зон санітарної охорони водних об'єктів, в інших місцях, що може створювати небезпеку для навколишнього природного середовища та здоров'я людини. Захоронення відходів у надрах допускається у виняткових випадках за результатами спеціальних досліджень з дотриманням норм і правил, передбачених законодавством України.

5. Механізоване посипання піщаною або змішаною сумішшю та оброблення іншими дозволеними для цієї мети матеріалами проїзної частини вулиць, тротуарів, площ, мостів, шляхопроводів, перехресть, підйомів і узвозів у зимовий період здійснюється за нормами та з періодичністю, визначеними Технічними правилами ремонту і утримання вулиць та доріг населених пунктів, затвердженими наказом Міністерства регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства України від 14 лютого 2012 року N 54.

Механізоване миття, поливання і підмітання проїжджої частини вулиць і майданів з твердим покриттям у літній період слід проводити планово.

Поливання вулиць в найбільш жаркий період року здійснюють для зниження запиленості повітря і покращення мікроклімату.

Основний спосіб прибирання вулиць в дощовий період року – миття проїжджої частини.

Під час миття дорожнього покриття накопичене в прилотковій частині дороги забруднення не повинно викидатись потоками води на смуги зелених насаджень або тротуар.

Вулиці з підвищеною інтенсивністю пішохідного руху (понад 100 осіб/год.), а також тротуари біля підприємств торгівлі, вокзалів, зупинок громадського транспорту в жарку пору року повинні поливатись не рідше одного разу на добу.

Проїжджа частина вулиць, на яких відсутня зливово каналізація, для зниження запиленості повітря і зменшення забруднень повинна прибиратись підмітально-прибиральними машинами.

У період листопаду потрібно своєчасно прибирати опале листя. Зібране листя необхідно вивозити на спеціально відведені ділянки або на поля компостування. Спалювати листя на території житлової забудови, в скверах і парках забороняється.

Відстійники колодязів дощової каналізації очищують обов'язково весною і далі по мірі накопичення осаду (2...4 рази на сезон). Колодязі зливостоків очищують навесні після звільнення від талих вод та після прибирання з покриттів залишків технологічних матеріалів. Повторюють цю операцію до початку зимового сезону за потребою.

В зимовий період року з метою запобігання утворенню ожеледиці та сприяння її ліквідації необхідно проводити оброблення дорожніх покриттів технологічними матеріалами, дозволеними до використання Міністерством охорони здоров'я України.

Власники об'єктів зобов'язані забезпечити прибирання прилеглої території відповідно до вимог Санітарних норм.

Основною задачею зимового прибирання дорожніх покриттів є забезпечення нормальної роботи міського транспорту та руху пішоходів.

У зимовий період року з метою запобігання утворенню ожеледиці та сприяння її ліквідації необхідно проводити обробку дорожніх покриттів технологічними матеріалами, дозволеними до використання Міністерством охорони здоров'я України.

Тверді реагенти розсипають розподільниками піску або універсальними розподільниками, а рідкі – переобладнаними для цієї мети поливально-мийними машинами.

Зимове прибирання вулично-дорожньої мережі в місті проводиться за графіками з періодичністю 2-6 разів на тиждень. Графіками зимового прибирання передбачено підмітання, згортання снігу та посипання міських вулиць піщано-соляною сумішшю.

Для визначення термінів видалення снігу з міських доріг і проведення робіт по боротьбі зі слизькістю вулиці ділять на три категорії:

- виїзні магістралі, всі вулиці з інтенсивним рухом, вулиці, які мають уклони, звуження проїздів, де снігові вали особливо ускладнюють рух транспорту;
- вулиці з середньою інтенсивністю руху міського транспорту, площі перед вокзалами, магазинами, ринками та іншими місцями з інтенсивним пішохідним рухом;
- вулиці населеного пункту з незначною інтенсивністю руху транспорту.

Забороняється переміщення, перекидання і складування сколу льоду, забрудненого снігу тощо на ділянках зелених насаджень, водоймах, укритих льодом, пляжах та гідротехнічних спорудах.

Вивезення сколу льоду, забрудненого снігу тощо необхідно здійснювати на спеціально облаштовані ділянки на території споруд зливової каналізації з відведенням талої води на споруди механічної очистки відповідно до вимог санітарного законодавства.

6. Власники, балансоутримувачі або особи, які утримують території населених пунктів, зобов'язані:

- мати власний необхідний для прибирання снігу і льоду ручний інвентар (лопати металеві або дерев'яні, мітли, кригоруби), достатній запас матеріалу для посипання з метою своєчасного проведення протиожеледних заходів;
- прибирати сніг негайно (від початку снігопаду) для запобігання утворенню накату;
- очищати прилеглу територію від льоду та проводити протиожеледні заходи;
- негайно очищати дахи, карнизи та інші елементи будинків, споруд, будівель від снігу та бурульок із дотриманням застережних заходів щодо безпеки руху

- пішоходів, не допускаючи пошкодження покрівель будинків і споруд, зелених насаджень, електромереж, рекламних конструкцій тощо;
- огорожувати небезпечні місця на тротуарах, переходах;
 - вивозити сніг та бурульки, що зняті з дахів, карнизів та інших елементів будинків, споруд, будівель протягом доби;
 - повністю розчищати снігові вали над зливостічними колодязями, розміщеними на вулицях і дорогах, з яких сніг не передбачається вивозити на снігозвалище;
 - очищати від снігу, льоду та бруду оголовки зливостічних колодязів та дощоприймачів у разі сніготанення та на початку весняного періоду;
 - очищати від снігу, льоду, бруду оголовки колодязів для розташування пожежних гідрантів, розміщених на вулицях і дорогах.

VII. Розміри меж прилеглої до підприємств, установ та організацій території у числовому значенні

1. Межі утримання прилеглих територій підприємств, установ, організацій наведено у додатку до цих Правил.

2. Межі та режим використання закріпленої за підприємствами, установами, організаціями території визначають відповідні органи державної влади та органи місцевого самоврядування залежно від підпорядкування об'єкта благоустрою.

VIII. Порядок розміщення малих архітектурних форм

1. Проектування малих архітектурних форм здійснюється з дотриманням Єдиних правил ремонту і утримання автомобільних доріг, вулиць, залізничних переїздів, правил користування ними та охорони, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 30 березня 1994 року N 198, та ДБН Б.2.2-12:2019 "Планування і забудова територій".

Користувачами дорожніх об'єктів є учасники дорожнього руху, власники та користувачі земельних ділянок, які знаходяться в межах смуги відчуження автомобільних (позаміських) доріг або ліній міських вулиць і доріг, а також власники (користувачі) малих архітектурних форм для провадження підприємницької діяльності, рекламних засобів та інженерних комунікацій і споруд, розташованих у зазначених межах.

Мала архітектурна форма для провадження підприємницької діяльності (далі - мала архітектурна форма) - це невелика (площею до 30 кв. метрів) споруда торговельно-побутового призначення, яка виготовляється з полегшених конструкцій і встановлюється тимчасово без спорудження фундаменту.

Розміщення споруд малих архітектурних форм провадиться за дозволами, що видаються:

- в межах червоних ліній міських вулиць і доріг - відповідними місцевими виконавчими органами міської ради, відповідно до підпункту 9.3 ДБН А 2.2-3-97 за погодженням з уповноваженим підрозділом Національної поліції, дорожньо-експлуатаційними та іншими заінтересованими організаціями;
- в межах смуг відчуження автомобільних (позаміських) доріг відповідними дорожньо-експлуатаційними організаціями за погодженням з уповноваженим підрозділом Національної поліції.

Порядок погодження з уповноваженим підрозділом Національної поліції розміщення малих архітектурних форм у межах червоних ліній, міських вулиць і доріг та смуг відчуження автомобільних (позаміських) доріг устанавлюється МВС за погодженням з власником автомобільних доріг, міських вулиць, Держпідприємництвом, Антимонопольним комітетом.

Малі архітектурні форми не повинні мати заглиблені в ґрунт фундаменти і не перевищувати за висотою 4 метрів.

У населених пунктах малі архітектурні форми (крім зупинок громадського транспорту зблокованих з кіосками) розміщуються за межею тротуару, пішохідних доріжок, алеї на відстані не менше ніж 1 метр, але не ближче ніж 5 метрів до проїзної частини доріг і вулиць.

На вулицях і дорогах, де існуючі будинки, споруди та огорожа розміщені на відстані менше ніж 5 метрів від проїзної частини, розміщення малих архітектурних форм дозволяється в одну лінію з фасадами будівель, споруд або огорожі.

Допускається розміщення малих архітектурних форм на тротуарах, ширина яких перевищує передбачену нормами ДБН 360-92 для вулиць відповідної категорії, за межами пішохідної зони на відстані від неї згідно з вимогами пункту 27 Єдиних правил ремонту і утримання автомобільних доріг, вулиць, залізничних переїздів, правил користування ними та охорони, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 30 березня 1994 року N 198. В охоронних зонах інженерних комунікацій дозволяється розміщувати малі архітектурні форми за обов'язковим погодженням з організаціями, які експлуатують ці комунікації.

Біля кожної малої архітектурної форми повинно бути зовнішнє штучне освітлення, а також впритул до неї покриття вдосконаленого типу завширшки (метрів):

- з фасаду за всією його довжиною (не залежно від виду і конструкції споруди) – 2;
- з боку вітрини і службового входу – 1;
- з боку входу для покупців - 1,5.

У разі розміщення малої архітектурної форми на відстані більше 2 метрів від тротуару до неї з тротуару повинна бути побудована пішохідна доріжка завширшки 1,5 метра.

Біля кожної малої архітектурної форми їх власники встановлюють урну для сміття.

Якщо у разі зупинки транспортних засобів біля малої архітектурної форми, що розміщена ближче ніж 10 метрів від краю проїзної частини, виникає перешкода дорожньому руху, влаштовується заїзний "карман" для тимчасової зупинки не менш як 2 легкових автомобілів.

На період підготовки і проведення масових і офіційних заходів (свята, народні гуляння, фестивалі, спортивні змагання, з'їзди, конференції, симпозіуми та ін.) на міських вулицях і дорогах допускається розміщувати над проїзною частиною засоби святкового оформлення та відповідну інформацію з дотриманням вимог цих Правил і забезпечення видимості дорожніх знаків, світлофорів, перехресть, пішохідних переходів, зупинок транспорту загального користування.

Лотки, столи, ємкості з напоями та інші пересувні елементи вуличної торгівлі розміщуються лише на тротуарах завширшки не менше 5 метрів за межею пішохідної частини.

Товар і звільнена від нього тара повинні складуватися на тротуарі поруч із зазначеними пересувними елементами і за межами його пішохідної частини.

Підключення малих архітектурних форм до інженерних мереж повинне здійснюватися з дотриманням умов і правил технічної експлуатації відповідних мереж і гарантувати безпеку користувачів дорожніх об'єктів.

Забороняється користуватися малими архітектурними формами, а також пересувними елементами вуличної торгівлі, якщо їх власниками (користувачами) не забезпечено закриті стікання використаної ними води в підземні зливостоки.

Забороняється розміщувати малі архітектурні форми:

- біля фасадів адміністративних і культових будівель, безпосередньо біля пам'ятників, фонтанів, клумб, оглядових і панорамних майданчиків, скульптурних та інших елементів оздоблення будинків і декоративного благоустрою території;
- ближче ніж за 20 метрів до перехресть вулиць;
- в охоронних зонах інженерних комунікацій;

- на зупинці громадського транспорту на відстані ближче ніж 20 метрів в обидва боки по тротуару від встановленого дорожнього знака, що її позначає (крім малих архітектурних форм, заблокованих з кіосками);
- на штучних спорудах (крім випадків, коли розміщення цих споруд передбачено проектом будівництва або реконструкції, погодженим та затвердженим в установленому порядку);
- ближче ніж за 100 метрів до залізничних переїздів.

Під час розміщення малих архітектурних форм не допускається пошкодження або знищення зелених насаджень.

2. Кількість розміщуваних малих архітектурних форм визначається залежно від функціонального призначення території і кількості відвідувачів на цій території, виходячи з таких принципів: екологічність, безпека (відсутність гострих кутів), зручність у користуванні, легкість очищення, привабливий зовнішній вигляд.

Розміщення малих архітектурних форм не повинно ускладнювати або унеможлиблювати доступ до пожежних гідрантів, підступи до зовнішніх стаціонарних пожежних драбин, обладнання та засобів пожежогасіння.

Відповідальними за технічний стан пожежних гідрантів, установлених на мережі водопроводу населених пунктів, є відповідні служби (організації, установи), які утримують ці мережі водопроводу, а на території підприємств - їх власники або орендарі.

Пожежні гідранти та пожежні резервуари повинні бути справними і утримуватися таким чином, щоб забезпечити безперешкодний забір води пожежними автомобілями.

У приміщеннях на видимих місцях біля телефонів слід вивішувати таблички із зазначенням номера телефону для виклику пожежно-рятувальних підрозділів.

3. З метою забезпечення максимально доступного користування територіями загального користування особами з вадами зору малі архітектурні форми треба підбирати яскравих (контрастних) тонів або фарбувати яскравими (контрастними) кольорами.

Для оформлення мобільного і вертикального озеленення застосовують такі види конструкцій: трельяжі, шпалери, перголи, альтанки, квіткарки, вазони, навіси, амфори.

4. Садові, паркові лави необхідно розставляти згідно з планами парків, скверів, зелених зон, утримувати їх у справному стані, фарбувати не рідше двох разів на рік. Садові, паркові лави встановлюються та утримуються підприємствами, що утримують відповідні об'єкти благоустрою. Утримання садових, паркових лав включає їх миття, очищення від пилу і снігу, поточний ремонт.

5. Розміщення тимчасових споруд (далі - ТС) торговельного, побутового, соціально-культурного чи іншого призначення для здійснення підприємницької діяльності здійснюється відповідно до Порядку розміщення тимчасових споруд для провадження підприємницької діяльності, затвердженого наказом Міністерства регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства України від 21 жовтня 2011 року N 244, та Правил пожежної безпеки в Україні, затверджених наказом Міністерства внутрішніх справ України від 30 грудня 2014 року N 1417.

Розміщення ТС у межах ринків, інших торговельних об'єктів визначається планувальною документацією їх території або проектною документацією їх споруд.

Розміщення ТС під час проведення ярмарок, державних та місцевих святкових, урочистих масових заходів на строк проведення таких заходів здійснюється виконавчим органом ради в робочому режимі.

При розміщенні ТС ураховуються всі наявні планувальні обмеження, передбачені будівельними нормами.

Підставою для розміщення ТС є паспорт прив'язки ТС

Відхилення від паспорта прив'язки ТС не допускається.

Відновлення благоустрою замовником є обов'язковим.

Розміщення ТС самовільно забороняється.

Власники (користувачі) ТС зобов'язані підтримувати належний експлуатаційний стан ТС та відповідного технологічного обладнання, що використовується разом з ТС.

Холодильне та інше обладнання, що розміщується поряд з ТС, необхідне для забезпечення санітарних заходів чи дотримання вимог санітарних норм, має бути передбачено схемою розміщення ТС, при цьому загальна площа, що займає таке обладнання, не може перевищувати 25 % площі цієї ТС.

У разі коли власник (користувач) має намір змінити її естетичний вигляд, він звертається до відповідного органу з питань містобудування та архітектури з письмовою заявою щодо внесення змін до паспорта прив'язки ТС у частині ескізів фасадів. Орган з питань містобудування та архітектури розглядає нові ескізи фасадів ТС впродовж десяти робочих днів з дня подання такої заяви та за відсутності обґрунтованих заперечень керівник (заступник) органу з питань містобудування та архітектури візує нові ескізи фасадів ТС.

6. Кожна стаціонарна ТС має бути забезпечена зовнішнім освітленням та прилеглим покриттям удосконаленого зразка відповідно до вимог законодавства.

7. При розміщенні ТС мають бути враховані вимоги щодо пішохідної та транспортної доступності (розвантаження товарів). У разі розміщення ТС на відстані більше 2 метрів від тротуару до неї з тротуару будується пішохідна доріжка завширшки не менш як 1,5 метра.

8. Біля кожної ТС встановлюється однотипна урна для сміття, обов'язки з обслуговування якої покладаються на її власника. Стаціонарні ТС за бажанням власника можуть обладнуватись декоративними елементами, вазонами для квітів тощо.

9. Не допускається користування ТС, а також пересувними елементами вуличної торгівлі, якщо їх власники не дотримуються вимог нормативно-правових актів та нормативно-технічних документів щодо благоустрою прилеглої території та забезпечення належного утримання та використання інженерного обладнання.

10. Розміщення зовнішньої реклами у населених пунктах провадиться на підставі дозволів, що надаються виконавчим органом міської ради у порядку, встановленому цими органами, згідно з правилами розміщення зовнішньої реклами, затвердженими Миргородською міською радою.

Розміщення зовнішньої реклами у межах смуг відведення автомобільних доріг і залізничних переїздів провадиться за погодженням з органами державного управління автомобільними дорогами або їх власниками та уповноваженим підрозділом Національної поліції з дотриманням таких вимог:

- необхідність дотримання техніки безпеки;
- забезпечення видимості на перехрестях, у напрямку руху транспортних засобів, бокової видимості, забезпечення видимості дорожніх знаків, світлофорів, пішохідних переходів, залізничних переїздів, зупинок громадського транспорту;
- заборона відтворення зображення дорожніх знаків;
- освітлення зовнішньої реклами не повинне засліплювати учасників дорожнього руху;
- фундамент наземної зовнішньої реклами, що виступає над поверхнею землі, може бути декоративно оформлений;

- опори наземної зовнішньої реклами, розміщеної вздовж проїжджої частини доріг, повинні мати вертикальну дорожню розмітку, нанесену світлоповертальними матеріалами, заввишки до 2 метрів від поверхні землі;
- нижній край зовнішньої реклами, розміщеної над проїжджою частиною доріг, у тому числі на мостах, естакадах тощо, повинен бути на висоті не менш як 5 метрів від поверхні дорожнього покриття;
- у місцях, де проїжджа частина вулиці межує з цоколями будівель або огорожами, зовнішня реклама може розміщуватися в одну з фасадів будівель або огорожами лінію.

Забороняється розташовувати рекламні засоби:

- на пішохідних доріжках та алеях, якщо це перешкоджає вільному руху пішоходів;
- на висоті менше ніж 5 метрів від краю проїжджої частини;
- поза населеними пунктами на відстані менш ніж 5 метрів від краю проїжджої частини.

На вимогу власника території та об'єкта або уповноваженого ним органу (особи) питання розміщення зовнішньої реклами погоджується з:

- уповноваженим підрозділом Національної поліції - у разі розміщення зовнішньої реклами на перехрестях, біля дорожніх знаків, світлофорів, пішохідних переходів, залізничних переїздів та зупинок транспорту загального користування;
- відповідним центральним або місцевим органом виконавчої влади у сфері охорони культурної спадщини та об'єктів природно-заповідного фонду - у разі розміщення зовнішньої реклами на пам'ятках історії та архітектури, в межах зон охорони таких пам'яток і в межах об'єктів природно-заповідного фонду;
- утримувачем інженерних комунікацій - у разі розміщення зовнішньої реклами в межах охоронних зон цих комунікацій.

Погодження питання розміщення зовнішньої реклами здійснюється зазначеними органами протягом п'яти робочих днів після звернення розповсюджувача зовнішньої реклами.

Перелік вимог щодо розміщення зовнішньої реклами, зазначених у цьому пункті, є вичерпним.

Розроблення необхідної технічної документації, монтаж (демонтаж) рекламного засобу здійснюються спеціалізованими підприємствами, установами та організаціями.

Розташування рекламних засобів у межах охоронних зон інженерних комунікацій дозволяється за погодженням з утримувачем зазначених комунікацій.

Підключення рекламних засобів до існуючих мереж зовнішнього освітлення здійснюється відповідно до законодавства.

Відповідальність за технічний стан рекламних засобів, порушення вимог техніки безпеки під час їх розташування та експлуатації несе розповсюджувач реклами згідно із законодавством.

Зовнішня реклама на територіях, будинках та спорудах розміщується за згодою їх власників або уповноважених ними органів (осіб).

Стягнення плати за видачу дозволів забороняється.

Розміщення внутрішньої реклами погоджується лише з власником місця її розташування або з уповноваженою ним особою. При погодженні розміщення внутрішньої реклами втручання у форму та зміст реклами забороняється.

Забороняється розміщення внутрішньої реклами у приміщеннях державних органів та органів місцевого самоврядування, дошкільних навчальних закладах, середніх загальноосвітніх школах та спеціалізованих загальноосвітніх закладах освіти.

Ця заборона не поширюється на соціальну рекламу.

Забороняється розміщувати оголошення, афіші та реклами на будинках, стовпах, парканах, деревах та інших не відведених для цього місцях

ІХ. Порядок здійснення самоврядного контролю у сфері благоустрою населених пунктів

1. Контроль у сфері благоустрою населеного пункту спрямований на забезпечення дотримання всіма органами державної влади, органами місцевого самоврядування, підприємствами, установами, організаціями незалежно від форм власності та підпорядкування, а також громадянами, у тому числі іноземцями та особами без громадянства, вимог Закону України "Про благоустрій населених пунктів", інших нормативно-правових актів, у тому числі цих Правил.

2. Самоврядний контроль за станом благоустрою міста здійснюється відповідно до статті 40 Закону України "Про благоустрій населених пунктів".

3. Для здійснення контролю за станом благоустрою населених пунктів, виконанням вимог Правил благоустрою територій населених пунктів Миргородської міської територіальної громади, в тому числі організації озеленення, охорони зелених насаджень і водойм, створення місць відпочинку громадян, утримання в належному стані закріплених за підприємствами, установами, організаціями територій, міська рада відповідно до статті 40 Закону України "Про благоустрій населених пунктів" утворює інспекцію з благоустрою населених пунктів.

Інспекція з благоустрою здійснює самоврядний контроль за станом благоустрою населених пунктів шляхом:

- проведення рейдів та перевірок території щодо стану їх благоустрою додержання підприємствами, установами, організаціями і громадянами законодавства у сфері благоустрою населених пунктів;
- здійснює складання протоколів про порушення законодавства у сфері благоустрою населених пунктів для притягнення винних до відповідальності
- розгляду звернень підприємств, установ, організацій та громадян;
- вживає заходів щодо зупинення робіт, які проводяться самовільно і порушують стан благоустрою населеного пункту;
- здійснює контроль за виконанням заходів та приписів з приведення до належного стану територій та об'єктів благоустрою населеного пункту;
- участі в обговоренні проектів благоустрою територій населених пунктів, іншої технічної документації з питань благоустрою і внесення відповідних пропозицій на розгляд виконавчих органів міської ради, підприємств, установ, організацій;
- подання позовів до суду про відшкодування шкоди, завданої об'єктам благоустрою внаслідок порушення законодавства з питань благоустрою населених пунктів, Правил благоустрою територій населених пунктів Миргородської міської ради.

Положення про інспекцію з благоустрою населених пунктів затверджується Миргородською міською радою на підставі Типового положення, яке затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері житлово-комунального господарства.

4. Громадський контроль у сфері благоустрою населеного пункту здійснюється відповідно до статті 41 Закону України "Про благоустрій населених пунктів".

Громадський контроль у сфері благоустрою населених пунктів здійснюється громадськими інспекторами благоустрою населених пунктів згідно з Положенням, яке затверджується спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері житлово-комунального господарства.

Громадські інспектори благоустрою населених пунктів:

- беруть участь у проведенні спільно з працівниками органів державного контролю рейдів та перевірок додержання підприємствами, установами, організаціями та громадянами законодавства у сфері благоустрою населених пунктів;
- проводять перевірки і складають протоколи про порушення законодавства у сфері благоустрою населених пунктів і подають їх органам державного контролю у цій сфері та правоохоронним органам для притягнення винних до відповідальності;
- надають допомогу органам державного контролю у сфері благоустрою населених пунктів у діяльності щодо запобігання порушенням законодавства про благоустрій населених пунктів;
- здійснюють інші повноваження відповідно до закону.

Результати громадського контролю за станом благоустрою територій підлягають оприлюдненню на зборах мешканців відповідної території та розгляду органами місцевого самоврядування в порядку, визначеному законодавством.

Х. Вимоги до здійснення благоустрою та утримання прибудинкової території

1. Утримання прибудинкової території здійснюється з дотриманням вимог Правил утримання жилих будинків та прибудинкових територій, затверджених наказом Державного комітету України з питань житлово-комунального господарства від 17 травня 2005 року N 76, зареєстрованих у Міністерстві юстиції України 25 серпня 2005 року за N 927/11207, та ДБН 360-92** "Містобудування. Планування та забудова міських і сільських поселень".

Для визначення прибудинкових територій багатоквартирних будинків застосовується Національний стандарт України ДСТУ-Н Б Б.2.2-9:2013 "Настанова щодо розподілу територій мікрорайонів (кварталів) для визначення прибудинкових територій багатоквартирної забудови", затверджений наказом Міністерства регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства України від 26 лютого 2014 року N 56.

На фасадах жилих будинків поміщаються покажчики назви вулиці, провулка, площі, номер будинку та ін.

Таблички з указівкою номерів під'їздів, а також номерів квартир, розміщених у даному під'їзді, повинні вивішуватися біля входу в під'їзд (сходову клітку). Вони повинні бути розміщені однотипно в кожному під'їзді, будинку, мікрорайоні.

Покажчики розташування пожежних гідрантів, полігонометричні знаки (стінні репери), покажчики розташування геодезичних знаків слід розміщувати на цоколях будинків, камер, магістралей і колодязів водопровідної й каналізаційної мережі, покажчики розміщення підземного газопроводу, а також інші покажчики розміщення об'єктів міського господарства, різні сигнальні пристрої допускається розміщувати на фасадах будинків за умови збереження обробки фасаду.

2. Благоустрій присадибної ділянки та прилеглої до присадибної ділянки території здійснюється власником або користувачем цієї ділянки. Власник або користувач присадибної ділянки може на умовах договору, укладеного з управителем чи іншим профільним підприємством чи організацією, забезпечувати належне утримання території загального користування, прилеглої до його присадибної ділянки.

Складування тари торгових організацій та інших орендарів чи власників нежилых приміщень, розташованих у жилих будинках, на відкритій території домоволодіння не допускається.

Прибирання майданчиків, садів, подвір'я, доріг, тротуарів, дворових і внутрішньоквартальних проїздів територій здійснюється прибиральниками; тротуари

допускається прибирати спеціалізованою малогабаритною (самохідною та ручною) прибиральною технікою (підмітально-прибиральною, снігоприбиральною, розкидачами протиожедних сумішей, газонокосарками та ін.) з робочою шириною захвату до 1,5 м.

Місця, які недоступні для прибиральної техніки, прибираються вручну до початку роботи техніки. Із важкодоступних місць допускається подавати сніг на смугу, що прибирається машинами.

У місцях в'їзду і виїзду прибиральних машин на тротуарі мають бути влаштовані пандуси з асфальтобетону або місцеві зниження бортового каменю. Ширина пандуса має бути на 0,5 м більша за ширину машини.

Виконавці послуг зобов'язані забезпечувати вільний під'їзд до люків оглядових колодязів і вузлів керування інженерними мережами, а також до джерел пожежного водопостачання (пожежні гідранти, водойми), розташованих на прибудинковій території.

Матеріали й обладнання на подвір'ях слід складувати на спеціально виділених майданчиках.

Періодичність прибирання тротуарів приймається залежно від інтенсивності руху пішоходів тротуарами (від класу тротуару).

Прибирання прибудинкових територій має проводитися в такій послідовності: спочатку прибирати, а у випадку ожеледі і слизькості посипати піском тротуари, пішохідні доріжки, а потім дворові території.

Прибирання, крім снігоочищення, що проводиться під час снігопадів, треба проводити у ранкові або вечірні години.

Літнє прибирання прибудинкових територій: підмітання, миття або поливання вручну чи за допомогою спецмашин повинні виконуватися переважно в ранні ранкові і пізні вечірні години.

Миття тротуарів треба проводити тільки на відкритих тротуарах, що безпосередньо межують із прилотковою смугою, і в напрямку від будинків до проїзної частини вулиці. Миття тротуарів має бути закінчене до виконання цієї операції на проїзній частині, для чого час прибирання тротуарів повинен бути узгоджений із графіком роботи поливально-мийних машин.

Поливання тротуарів має проводитися в міру необхідності.

Проведення зимових прибиральних робіт з очищення тротуарів під час снігопаду (зсування і підмітання снігу) рекомендується здійснювати з періодичністю, наведеною у таблиці 3.3. наведеної в Правилах утримання жилих будинків та прибудинкових територій.

Сніг, що накопичується на дахах, повинен скидатися на землю і переміщатися в прилоткову смугу, а на широких тротуарах формуватися у вали.

Сніг, що прибирається, повинен зсуватися з тротуарів на проїзну частину в прилоткову смугу, а в подвір'ях - до місць складування.

Зсунутий із внутрішньоквартальних проїздів сніг треба складати в купи і вали, розташовані паралельно до бортового каменю, або складувати вздовж проїзду за допомогою, як правило, роторних снігоочисників.

На тротуарах шириною понад 6 м, відділених газонами від проїзної частини вулиць, допускається зсувати сніг на вал на середину тротуару для подальшого прибирання.

Роботи з укладання снігу у вали і купи повинні бути закінчені на тротуарах I і II класів не пізніше 6 год. із моменту закінчення снігопаду, а на інших територіях - не пізніше 12 год.

Сніг, що збирається в подвір'ях, на внутрішньоквартальних проїздах і з урахуванням місцевих умов на окремих вулицях, допускається складати на газонах і на вільних територіях при забезпеченні зберігання зелених насаджень.

Ділянки тротуарів і подвір'їв, покриті ущільненим снігом, слід прибирати у найкоротші терміни, як правило, сколювачами-розпушувачами ущільненого снігу. Згортання і прибирання відколів має проводитися одночасно зі сколюванням або зразу ж після нього і складуватися разом зі снігом.

Сніг у разі ручного прибирання тротуарів і внутрішньоквартальних (асфальтових і брущатих) проїздів повинен прибиратися повністю під шкребок. За відсутності удосконалених покриттів сніг треба прибирати під зсув, залишаючи шар снігу для наступного його ущільнення.

У разі виникнення слизькості оброблення дорожніх покриттів піскосоляною сумішшю має проводитися за нормою 0,2-0,3 кг/м за допомогою розподільників.

Розм'якшені після оброблення льодоутворення мають бути зрушені або зметені плугово-щітковими снігоочисниками, з недопущенням їх потрапляння у відкритий ґрунт, під дерева або на газони.

Оброблення покриттів слід робити грубозернистим і середньозернистим річковим піском, що не містить каменів і глинистих домішок. Пісок повинен бути просіяним через сито з отворами діаметром 5 мм і завчасно змішаний із повареною сіллю в кількості 5-8% маси піску.

З настанням весни повинно бути забезпечено:

- промивання і розчищення канавок для забезпечення відтоку води в місцях, де це потрібно для нормального відведення поталих вод;
- систематичне виведення талої води до люків і приймальних колодязів зливової мережі;
- загальне очищення дворових територій після закінчення танення снігу, прибираючи сміття, сніг і лід, що залишилися.

Санітарне прибирання, збирання сміття і вторинних матеріалів здійснюється шляхом:

- установа на обслуговуваній території збиральників для твердих побутових відходів, а в неканалізованих будинках необхідно мати, крім того, збиральники (вигреби) для рідких відходів;
- своєчасного прибирання прибудинкової території і систематичного спостереження за її санітарним станом;
- вивезення відходів відповідно до графіка прибирання відходів та контроль за його дотриманням;
- забезпечення вільного під'їзду і освітлення біля майданчиків під установа контейнерів і сміттєзбиральників;
- утримання у справному стані контейнерів і сміттєзбиральників для відходів (крім контейнерів і бункерів, що числяться на балансі інших організацій) без переповнення і забруднення території;
- миття контейнерів за допомогою щіток та мильно-содових розчинів у сміттєзбиральній камері. Контейнери, які є у власності спецавтопідприємств, повинні встановлюватися в межах домоволодінь чистими;
- проведення серед населення широкої роз'яснювальної роботи щодо дотримання чистоти.

Під'їзди до місць, де встановлені контейнери і стаціонарні сміттєзбиральники, повинні освітлюватися і мати тверді покриття з урахуванням розвертання машин і випуску стріли підйому контейнеровоза або маніпулятора.

Сміттєзбиральники необхідно розмішувати на відстані від вікон та дверей жилих будинків не менше 20 м, але не більш 100 м від вхідних під'їздів.

На території кожного домоволодіння повинні бути встановлені урни. Відстань між урнами має бути не менше 50 м на тротуарах III категорії, не більш 100 м - на інших тротуарах, у дворах, місцях можливого утворення дрібних відходів (перед входами в магазини тощо).

Прибудинкова територія повинна постійно утримуватися в чистоті, систематично очищатися від сміття, тари, опалого листя.

3. Організація благоустрою присадибної ділянки, на якій розміщені житлові будинки, господарські будівлі та споруди, що в порядку, визначеному законодавством, взяті на облік як безхазяйне майно або передані в комунальну власність як безхазяйне майно, здійснюється виконавчим органом міської ради.

Озеленення території виконується після її очищення від залишків будівельних матеріалів, сміття, прокладання підземних комунікацій і споруд, доріг, проїздів, тротуарів, обладнання майданчиків і огорож.

На прибудинковій території повинен забезпечувати належний догляд за зеленими насадженнями.

Не слід здійснювати посадку дерев, що засмічують територію і повітря під час плодоношення.

Про масову появу на зелених насадженнях шкідників рослин і хвороб виконавець послуг повинен довести до відома міських станцій із захисту зелених насаджень і вживати заходів боротьби з ними відповідно до вказівок спеціалістів.

Власники озелених територій зобов'язані:

- забезпечити збереження, утримання та відновлення зелених насаджень;
- у літню пору й у суху погоду поливати газони, квітники, дерева і чагарники;
- не допускати витоптування газонів і складування на них будівельних матеріалів, піску, сміття, снігу, сколів льоду та ін.;
- нові посадки дерев і чагарників, перепланування зі зміною мережі доріжок і розміщенням обладнання здійснювати тільки за проектами, узгодженими в установленому законодавством порядку із дотриманням агротехнічних умов;
- в усіх випадках вирубування і пересаджування дерев і чагарників, здійснюваних у процесі утримання і ремонту, проводити відповідно до законодавства;
- за наявності водойм на озелених територіях утримувати їх у чистоті і проводити їх капітальне очищення не менше одного разу на 10 років;
- організовувати роз'яснювальну роботу серед населення про необхідність дбайливого ставлення до зелених насаджень;
- вести облік та складати реєстр зелених насаджень за площею, видовим складом, віком і станом.

На озелених територіях забороняється:

- складувати будь-які матеріали;
- застосовувати чистий торф як рослинний ґрунт;
- улаштовувати звалища сміття, снігу і льоду, за винятком чистого снігу, отриманого від розчищення садово-паркових доріжок;
- використовувати роторні снігоочисні машини для перекидання снігу на насадження, використання роторних машин для прибирання озелених вулиць і площ допускається лише за наявності на машині спеціальних спрямовувальних пристроїв, що запобігають потраплянню снігу на насадження;
- скидати сніг із дахів на ділянки, зайняті насадженнями, без ужиття заходів, що забезпечують цілість дерев і чагарників;
- спалювати листя, змітати листя в лотки в період масового листопаду, засипати ними стовбури дерев і чагарників (доцільно їх збирати в купи, не допускаючи рознесення вулицями, прибирати у спеціально відведені місця для компостування або вивозити на звалище);
- посипати хімічними препаратами, не дозволеними для використання, тротуари, проїзні і прогулянкові дороги та інші покриття;
- скидати послід та інші забруднення на газони;
- ходити, сидіти і лежати на газонах (крім лугових), улаштовувати ігри;
- розпалювати вогнища і порушувати правила протипожежної безпеки;

- підвішувати на деревах гамаки, гойдалки, мотузки для сушіння білизни, забивати в стовбури дерев цвяхи, прикріплювати рекламні щити, електропроводи, електрогірлянди з лампочок, прапорцеві гірлянди, колючий дріт та інші огороження, що можуть пошкодити дерева;
- добувати з дерев сік, смолу, робити надрізи, написи, інші механічні пошкодження;
- проїзд і стоянка автомашин, мотоциклів та інших видів транспорту (крім транзитних доріг загального користування і доріг, призначених для експлуатації об'єкта);
- випас свійських тварин.

Нові посадки, особливо дерев на прибудинкових територіях, слід проводити за проектами в установленому порядку.

4. Забороняється складати опале листя на прибудинкових територіях, а також поряд з контейнерними майданчиками.

Складати матеріали на ділянках, зайнятих зеленими насадженнями, засмічувати квітники, газони і доріжки відходами й ушкоджувати зелені насадження, прив'язувати до дерев мотузки і проводи, підвішувати гамаки, прикріплювати рекламні щити та ін. не допускається.

5. Забороняється викидати трупи собак, котів, свійських та інших тварин або захоронювати їх у не відведених для цього місцях (контейнерах для сміття, газонах тощо).

6. Дороги, проїзди та проходи до будівель, споруд, пожежних вододжерел, підступи до зовнішніх стаціонарних пожежних драбин, обладнання та засобів пожежогасіння мають бути у вільному доступі, утримуватися справними, взимку очищатися від снігу.

Забороняється довільно зменшувати нормовану ширину доріг та проїздів. До всіх будівель і споруд має бути забезпечений вільний доступ. Протипожежні розриви між будинками, спорудами, відкритими майданчиками для зберігання матеріалів, устаткування тощо повинні відповідати вимогам будівельних норм. Їх не дозволяється захаращувати стоянками транспорту, будівництвом та встановленням тимчасових будинків і споруд, у тому числі індивідуальних гаражів тощо.

Додаток до Правил благоустрою населених пунктів Миргородської міської територіальної громади (пункт 1 розділу VII)

Межі утримання прилеглих територій підприємств, установ, організацій

N з/п	Прилегла територія	Суб'єкти господарювання, на яких покладається утримання прилеглої території	Межі утримання прилеглої території підприємства, установи, організації (не менше)
1	2	3	4
1	Двори, тротуари, покриття проїзної частини проїздів, прибудинкової території житлового фонду ЖК, ЖБК і ОСББ	Житловий кооператив, житлово-будівельний кооператив, об'єднання співвласників багатоквартирного будинку	20 м від межі відведеної земельної ділянки та до проїжджої частини вулиці
2	Двори, тротуари, майданчики, покриття проїжджої частини вулиці, інші території земельних ділянок, що надані у власність або користування юридичним або фізичним особам	Власники або користувачі земельних ділянок	20 м від межі земельної ділянки та до проїжджої частини вулиці
3	Території, прилеглі до об'єктів соціальної інфраструктури	Суб'єкти господарювання, що експлуатують вказані об'єкти	15 м від межі земельної ділянки до проїжджої частини вулиці
4	Території, прилеглі до автозаправних станцій	Суб'єкти господарювання, що експлуатують вказані об'єкти	50 м від межі земельної ділянки, що надана у власність або користування, та до проїжджої частини вулиці
5	Території, прилеглі до торговельних центрів, об'єктів побутового обслуговування, громадського харчування, авторемонтних майстерень, магазинів, ринків, тимчасових споруд торговельного, побутового, соціально-культурного чи іншого призначення для здійснення підприємницької діяльності	Суб'єкти господарювання, що експлуатують вказані об'єкти	20 м від межі земельної ділянки, що надана у власність або користування, та до проїжджої частини вулиці
6	Території, прилеглі до колективних гаражів	Гаражно-будівельні кооперативи	20 м від межі земельної ділянки, що надана у

			власність або користування, та до проїжджої частини вулиці
7	Території, прилеглі до центрально-теплових, трансформаторних, газорозподільних, тяглових підстанцій	Підприємства, установи, організації, на балансі яких знаходяться вказані об'єкти	у радіусі 10 м від периметру споруд та до проїжджої частини вулиці
8	Трамвайні, тролейбусні, автобусні зупинки та зупинки маршрутних транспортних засобів і стоянки (місця відстою) маршрутних таксі	Відповідні дорожньо-експлуатаційні підприємства або інші суб'єкти господарювання на договірних засадах	у радіусі 20 м від периметру споруд та до проїжджої частини вулиці
9	Виходи зі станцій метрополітену	Балансоутримувачі	20 м від периметру споруд та до проїжджої частини вулиці
10	Майданчики для паркування	Суб'єкти господарювання, які утримують майданчики для паркування	20 м від периметру споруд та до проїжджої частини вулиці
11	Мости, шляхопроводи, інші штучні споруди, території під шляхопроводами	Балансоутримувачі штучних споруд	10 м від периметру споруд
12	Контейнерні майданчики	Балансоутримувачі територій, на яких розміщено контейнерні майданчики	5 м від периметру споруди
13	Території, відведені під проектування та забудову	Фізичні особи, яким відповідно до законодавства відведені земельні ділянки, незалежно від того, ведуться на них роботи чи не ведуться	20 м від межі земельної ділянки, яка відведена під проектування та забудову, та до проїжджої частини вулиці

Відстань від будівель і споруд до дерев і чагарників

№ п/п	Будівлі і споруди	Відстань до осі, м	
		стовбура дерева	чагарники
1.	Від зовнішніх стін будівель і споруд	5,0	1,5
2.	Від осей трамвайних шляхів	5,0	3,0
3.	Від краю тротуарів і садових доріжок	0,7	0,5
4.	Від краю проїжджої частини вулиць, укріплених смуг країв доріг або бровок каналів	2,0	1,0
5.	Від мачт та опор освітлювальної сітки трамвая, колон, галерей та естакад	4,0	-
6.	Від підшви відкосів, терас та ін.	1,0	0,5
7.	Від підшви або внутрішньої межі підпірних стінок	3,0	1,0
8.	Від підземних мереж:		

- газопроводів, каналізації	1,5	-
- теплопроводів (від стінок каналу) і трубопроводів теплових мереж при безканальній прокладці	2,0	1
- водопроводів, дренажів	2,0	-
- силових кабелів і кабелів зв'язку	2,0	0,7

- Примітки:**
- 1. Наведені нормативи стосуються дерев з діаметром крони не більше 5 м і повинні бути відповідно збільшені для дерев з кроною більшого діаметру.*
 - 2. Відстань від повітряних електромереж до дерев слід приймати за правилами влаштування електрообладнання.*

Секретар ради

Олександр ГУРЖІЙ